

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο κινηματογράφος εδώ και πολλά χρόνια διαδραματίζει ένα σημαντικό ρολό στη ζωή των ανθρώπων. Από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα έως σήμερα μικροί και μεγάλοι καθηλώνονται από αυτό που αποκαλούμε 7^η τέχνη. Ψυχαγωγεί κι γαλουχεί τον κόσμο –άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά, ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου. Ας ρίξουμε λοιπόν μια μάτια σε αυτήν την τόσο αγαπητή τέχνη, από τα πρώτα δειλά, ερασιτεχνικά βήματα μέχρι σήμερα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πως ξεκίνησε ο κινηματογράφος

- Ο **κινηματογράφος** ή αλλιώς **σινεμά** αποτελεί σήμερα την αποκαλούμενη και **έβδομη τέχνη**, αρχικά εμφανίστηκε περισσότερο ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και οπτικοποίησής της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος (*κινηματογράφος = κίνηση + γραφή*).
- Είναι γενικά δύσκολο να αναδειχθεί ένας μοναδικός εφευρέτης του κινηματογράφου, ως τεχνική της κινούμενης εικόνας. Επιπλέον, είναι γεγονός πως επί σειρά ετών ο άνθρωπος πειραματίστηκε πάνω στην προσπάθεια απεικόνισης της κίνησης. Καταλυτικό ρόλο στην εξέλιξη της τεχνικής του κινηματογράφου διαδραμάτισε η ανακάλυψη και διάδοση της **φωτογραφίας**, στα μέσα του **19ου αιώνα**. Μία από τις πρώτες και ιδιαίτερα σημαντικές αναλύσεις της κίνησης με τη βοήθεια φωτογραφικής μηχανής, έγινε περίπου το **1878**, όταν ο Βρετανός φωτογράφος *Edward Muybridge*, έχοντας καταφέρει να αναπτύξει μεθόδους διαδοχικής φωτογράφισης, απεικόνισε την κίνηση ενός αλόγου. Την ίδια περίπου εποχή, ο Γάλλος **φυσικός** *Ετιέν Μαρτέ* κατόρθωσε να συλλάβει φωτογραφικά το πέταγμα ενός πουλιού με τη βοήθεια μιας φωτογραφικής μηχανής με τη δυνατότητα να αποτυπώνει 12 στιγμιότυπα ανά λεπτό.
- Τα σημαντικότερα ίσως επιτεύγματα σχετικά με την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τεχνικής έγιναν στα τέλη του **1880**, με κυριότερο ίσως, την εφεύρεση του **κινητοσκοπίου** από τον **Ουίλλιαμ Ντίκσον**, ο οποίος εργαζόταν στα εργαστήρια του **Τόμας Έντισον**. Το κινητοσκόπιο, ήταν μία μηχανή προβολής, με δυνατότητα να προβάλλει την κινηματογραφική ταινία σε ένα κουτί, το οποίο ήταν ορατό μόνο από έναν θεατή, μέσω μιας οπής. Η συσκευή παρουσιάστηκε για πρώτη φορά επίσημα στις **20 Μαΐου** του **1891**, μαζί με την πρώτη κινηματογραφική ταινία.
- Στη **Γαλλία**, οι αδελφοί **Ογκύστ και Λουί Λυμιέρ**, βασιζόμενοι στο κινητοσκόπιο των Ντίκσον και Έντισον, εφηύραν τον **κινηματογράφο** (*cinematographe*) που αποτελούσε μία φορητή κινηματογραφική μηχανή, λήψεως, εκτύπωσης και προβολής του φιλμ. Στις **28 Δεκεμβρίου** του **1895**, έκαναν και την πρώτη δημόσια προβολή, στο **Παρίσι**. Η ημερομηνία αυτή αναφέρεται από πολλούς ως η επίσημη ημέρα που ο κινηματογράφος με την σημερινή του γνωστή μορφή έκανε την εμφάνισή του. Οι πρώτες κινηματογραφικές ταινίες ήταν μικρής διάρκειας, παρουσιάζοντας συνήθως στατικά, μία σκηνή της καθημερινότητας.
- Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές που χρησιμοποίησε την διαθέσιμη τεχνική της εποχής με σκοπό την παραγωγή ταινιών κάτω από όρους **τέχνης**, υπήρξε ο **Ζωρζ Μελιέ**, ο οποίος θεωρείται και από τους πρώτους κινηματογραφικούς σκηνοθέτες. Οι ταινίες του πραγματεύονταν θέματα από το χώρο του φανταστικού, ενώ η ταινία του *Ταξίδι στη Σελήνη* (*Le voyage dans la lune*, 1901) υπήρξε πιθανότατα η πρώτη που προσπάθησε να περιγράψει ένα ταξίδι στο **διάστημα**. Επιπλέον, εισήγαγε τεχνικές οπτικών εφέ, ενώ για πρώτη φορά πρόβαλε έγχρωμες ταινίες, χρωματίζοντας την κινηματογραφική ταινία (*καρρέ*) με το χέρι.

Με αφετηρία τις νέες δυνατότητες που αναδείχθηκαν, ο κινηματογράφος μετασηματίστηκε διεθνώς σε μία δημοφιλή μορφή τέχνης, ενώ παράλληλα πολλοί κινηματογραφικοί χώροι δημιουργήθηκαν με αποκλειστικό σκοπό την προβολή ταινιών. Οι ταινίες της εποχής είχαν διάρκειας δέκα έως δεκαπέντε λεπτών, αλλά σταδιακά η διάρκειά τους αυξήθηκε.

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του [1920](#), ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο (*βουβός κινηματογράφος*) και συχνά οι προβολές ταινιών συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Η ιστορία του ηχογραφημένου κινηματογραφικού ήχου ξεκίνησε το [1926](#), όταν η [Warner Brothers](#) παρουσίασε μία συσκευή (*Vitaphone* συγχρονιζόταν με την μηχανή προβολής της ταινίας. Βασισμένη σε αυτή τη νέα τεχνολογία, στα τέλη του [1927](#)), η οποία έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής μουσικής, μέσω ενός δίσκου που, κυκλοφόρησε η ταινία *The Jazz Singer*, η οποία αν και κατά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν *βουβή*, υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους.

Περίπου την ίδια περίοδο με την προσαρμογή του ήχου, ξεκίνησαν συστηματικές προσπάθειες για την προσθήκη χρώματος. Έγχρωμες ταινίες είχαν ήδη εμφανιστεί από τις αρχές του [20ου αιώνα](#), μέσω του χρωματισμού των κινηματογραφικών καρτέ με το χέρι, μέθοδος που εγκαταλείφθηκε σταδιακά, σε συνδυασμό και με την αύξηση της διάρκειας των ταινιών. Ανάμεσα στις πρώτες συνθετικές μεθόδους προσθήκης χρώματος, υπήρξε η *Technicolor*, η οποία τελειοποιήθηκε το [1941](#), αν και παρέμενε ακριβή λόγω των περίπλοκων σταδίων διαχωρισμού και εμφάνισης των χρωμάτων. Μετά το τέλος του [Β' Παγκοσμίου Πολέμου](#), εμφανίστηκε επιπλέον το έγχρωμο αρνητικό φιλμ της εταιρίας *Eastman Kodak*, το οποίο δεν απαιτούσε διαδικασία διαχωρισμού των χρωμάτων. Αν και μέχρι τη δεκαετία του [1950](#), η παραγωγή έγχρωμων ταινιών μειοψηφούσε, κατά τη δεκαετία του [1960](#) και χάρη στην ανάπτυξη της σχετικής τεχνολογίας, ο έγχρωμος κινηματογράφος επικράτησε.

Μπόλυγουντ

Το Μπόλυγουντ ([Χίντι](#) बॉलीवुड) είναι η ανεπίσημη ονομασία που χρησιμοποιείται για την [κινηματογραφική](#) βιομηχανία της [Βομβάης](#), κυρίως στη [γλώσσα](#) Χίντι. Ο όρος χρησιμοποιείται συχνά λανθασμένα για ολόκληρη την ινδική κινηματογραφική βιομηχανία, ενώ ουσιαστικά αποτελεί μόνον τμήμα της^[1]. Το Μπόλυγουντ αναφέρεται ως ο μεγαλύτερος παραγωγός ταινιών στην [Ινδία](#) και ένας από τους μεγαλύτερους παγκοσμίως^{[2][3][4]}.

Το όνομα αποτελείται από δύο συνθετικά. Το πρώτο είναι το όνομα της πόλης "Bombay" και το δεύτερο είναι το Χόλυγουντ, το κέντρο της αμερικανικής κινηματογραφικής βιομηχανίας^[5]. Αντίθετα από το [Χόλυγουντ](#), που ορίζει γεωγραφική περιοχή, ο όρος Μπόλυγουντ δεν διαθέτει [γεωγραφικό](#) αντίστοιχο. Η γλώσσα των έργων της Μπόλυγουντ είναι κυρίως η Χίντι, αλλά η χρήση ποιητικών λέξεων από τη γλώσσα [Ούρντου](#) δεν είναι σπάνια. Επίσης, έχει παρατηρηθεί αύξηση στη συχνότητα της χρήσης των [αγγλικών](#) σε ό,τι αφορά τον διάλογο και τα τραγούδια

Ευρωπαϊκός

14 Οκτωβρίου, 1888. Η πρώτη «πρωτόγονη» προσπάθεια για καταγραφή της κίνησης σε κινηματογραφική μηχανή είναι γεγονός. Στον κήπο του σπιτιού της οικογένειας Whitley, στο Oakwood Grange Road, Roundhay, ένα προάστιο του Leeds, στο Yorkshire, της Μεγάλης Βρετανίας, ο Aime Augustin Louis Le Prince χρησιμοποιώντας μία μηχανή με μονό φακό, καταγράφει τους «πρωταγωνιστές» της ταινίας, σε ένα βίντεο διάρκειας μόλις 2 δευτερολέπτων, το οποίο αποτελούνταν από μόλις 4 πλαίσια (καρέ). Εμφανίζονται ο Adolf Le Prince (τον γιο του Le Prince), η Sarah Whitley, (πεθερά του Le Prince), ο Joseph Whitley και η Miss Harriet Hartley. Οι «πρωταγωνιστές» εμφανίζονται να περπατούν κυκλικά, γελώντας με τον εαυτό τους, εντός της περιοχής που εμφανίζεται στην κάμερα. Η «ταινία» αυτή που έμεινε γνωστή σαν «Roundhay Garden Scene», έμελλε να βάλει έναν από τους πρώτους θεμέλιους λίθους, σ' αυτό που αργότερα θα ονομάζονταν «Έβδομη τέχνη»: τον κινηματογράφο.

Η λέξη «κινηματογράφος» επινοήθηκε από το Λεόν Μπουλί, ο οποίος βάφτισε έτσι αυτό που θεωρήθηκε ως εφεύρεση των αδελφών Λουί και Ογκίστ Λιμιέρ (Louis και Auguste Lumières). Οι αδερφοί Λιμιέρ, δεν ήταν οι εφευρέτες του κινηματογράφου, ήταν όμως αυτοί που τον βελτίωσαν, τον καθιέρωσαν και τον διέδωσαν στο ευρύ κοινό. Ο όρος κινηματογράφος σήμαινε δε, αρχικά, τη μηχανή εκείνη η οποία είχε τη δυνατότητα να καταγράφει την κίνηση. Η αίσθηση της κίνησης που δημιουργείται όταν βλέπουμε μια ταινία βασίζεται στην εκμετάλλευση δύο οπτικών φαινομένων: το πρώτο είναι η διατήρηση της οπτικής εικόνας στον εγκέφαλο για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου μετά την προβολή της στο φακό του ματιού (persistence of vision), ενώ το δεύτερο δημιουργεί την ψευδαίσθηση της κίνησης, όταν οι εικόνες διαδέχονται η μία την άλλη (φαινόμενο phi).

Τα δύο αυτά φαινόμενα μαζί αποτελούν τη βάση του κινηματογράφου από φυσιολογικής πλευράς, ενώ από την τεχνική υπάρχει ένα φιλμ, που προβάλλει συνεχόμενες εικόνες σε συγκεκριμένο ρυθμό. Αυτός ο ρυθμός είναι συνήθως 16 καρέ ανά δευτερόλεπτο για τις βουβές ταινίες και 24 για τις ταινίες με ήχο. Η διαφορά αυτή των 8 καρέ εξηγεί και το γεγονός ότι πολλές από τις βουβές ταινίες εμφανίζονται να διαδραματίζονται σε ταχύτερους από τη φυσιολογική κίνηση ρυθμούς, όταν προβάλλονται από σύγχρονες μηχανές προβολής των 24 καρέ ανά δευτερόλεπτο.

3D και 4D

Στερεοσκοπιο

Το στερεοσκόπιο για πρώτη φορά εφευρέθηκε από τον Sir Charles Wheatstone το 1838. Αυτό έδειξε ότι όταν οι δύο εικόνες προβάλλονται στερεοσκοπικά, συνδυάζονται με τον εγκέφαλο για να παράγει 3D αντίληψη του βάθους. Το στερεοσκόπιο βελτιώθηκε από τον Louis Jules Nτούμποσκ, και μια διάσημη εικόνα της βασίλισσας Βικτωρίας παρουσιάστηκε στη Μεγάλη Έκθεση το 1851. Το 1855 εφευρέθηκε η Kinetoscope . Στα τέλη της δεκαετίας του 1890, η Βρετανίδα πρωτοπόρος παραγωγός William Friese-Γκριν κατέθεσε αίτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας για μια διαδικασία 3D ταινίας. Στις 10 Ιουνίου 1915, ο πρώην επικεφαλής διευθυντής των Edison Studios, Edwin S. Porter και ο William E. Waddell παρουσίασαν δοκιμές σε κόκκινο-πράσινο ανάγλυφο σε ένα ακροατήριο στο θέατρο Astor στην πόλη της Νέας Υόρκης και το 1922 εμφανίζεται η πρώτη δημόσια 3D ταινία, Η Δύναμη της Αγάπης.

Η στερεοσκοπική 3D τηλεόραση εκτέθηκε για πρώτη φορά στις 10 Αυγούστου 1928 από τον John Logie Baird στις εγκαταστάσεις της εταιρείας του στο 133 Λονγκ Ακρ, στο Λονδίνο. Ο Baird πρωτοστάτησε μια ποικιλία από 3D συστήματα τηλεόρασης χρησιμοποιώντας ηλεκτρομηχανικές τεχνικές . Η πρώτη 3D τηλεόραση κατασκευάστηκε το 1935. Μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι στερεοσκοπικές 3D φωτογραφικές μηχανές για προσωπική χρήση ήταν ήδη αρκετά κοινές. Στη δεκαετία του 1950, όταν η τηλεόραση έγινε δημοφιλής στις Ηνωμένες Πολιτείες, πολλές 3D ταινίες παράχθηκαν για τον κινηματογράφο. Η πρώτη τέτοια ταινία ήταν η Bwana Devil από την United Artists που θα μπορούσε να παρακολουθηθεί σε όλη την ΗΠΑ το 1952. Ένα χρόνο αργότερα, το 1953, ήρθε η 3D ταινία House of Wax που είχε επίσης στερεοφωνικό ήχο. Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ παρήγαγε την ταινία του Dial M For Murder σε 3D, αλλά με σκοπό την μεγιστοποίηση των κερδών η ταινία κυκλοφόρησε σε 2D, διότι δεν ήταν όλοι οι κινηματογράφοι σε θέση να εμφανίσουν 3D ταινίες. Το 1946 η Σοβιετική Ένωση ανέπτυξε επίσης 3D ταινίες, με την Robinzon Kruso να είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία 3D.

Τα βραβεία Oscar

- Τα βραβεία Όσκαρ (αγγλικά: Oscar ή Academy Awards, που είναι και η επίσημη ονομασία τους) είναι τα σημαντικότερα κινηματογραφικά βραβεία και απονέμονται από την Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών (ΑΑΚΤΕ). Η ΑΑΚΤΕ, δημιουργήθηκε το 1927 από τον ιδιοκτήτη της Metro Goldwyn Mayer (MGM), Λούις Μάγιερ και αποτελούνταν από επαγγελματίες του χώρου του κινηματογράφου.
- Το Όσκαρ το οποίο είναι ένα επιχρυσωμένο αγαλματίδιο από χαλκό και κασσίτερο, ύψους 34 εκ. και βάρους περίπου 4 κιλών, το σχεδίασε ο Σέντρικ Γκίπσον (σχεδιαστής της MGM), ενώ την τελική του μορφή την έδωσε ο γλύπτης Τζορτζ Στάνλεϊ. Πρόκειται για έναν γυμνό άνδρα, ο οποίος καρφώνει ένα ξίφος σε μια μπομπίνα που έχει πέντε ακτίνες. Οι πέντε ακτίνες είναι για κάθε κλάδο της Ακαδημίας δηλαδή για τους παραγωγούς, τους σκηνοθέτες, τους σεναριογράφους, τους ηθοποιούς και τους τεχνικούς.
- Για το όνομα του αγαλματιδίου έχουν ακουστεί αρκετά, ενώ εκείνη η εκδοχή που ακούγεται σαν πιο πιθανή είναι ότι το 1931, μία υπάλληλος της Ακαδημίας ονόματι Μάργκαρετ Χέρικ μόλις είδε το βραβείο αναφώνησε «Καλέ αυτός εδώ είναι φτυστός ο θείος μου ο Όσκαρ!». Η ονομασία αυτή καθιερώθηκε και επισημοποιήθηκε λίγα χρόνια αργότερα, το 1939.
- Η πρώτη απονομή βραβείου Όσκαρ έγινε στις 16 Μαΐου 1929 στο ξενοδοχείο «Ρούσβελτ» του Χόλιγουντ και αφορούσε τις ταινίες του 1927 και 1928. Η τελετή έγινε σε ένα ιδιωτικό δείπνο με παρουσία 250 περίπου ατόμων και διήρκεσε περίπου 15', καθώς οι νικητές ήταν ήδη γνωστοί από τον Φεβρουάριο του 1929. Το πρώτο Όσκαρ κέρδισε η πολεμική ταινία «Wings» (Τα φτερά της δόξας) της Paramount.
- Μια ταινία για να είναι υποψήφια θα πρέπει να έχει αρχίσει να προβάλλεται μεταξύ [1ης Ιανουαρίου](#) και [31ης Δεκεμβρίου](#) του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Θα πρέπει να έχει διάρκεια τουλάχιστον 40 λεπτά και να έχει γυριστεί σε φιλμ 35mm ή 70mm ή σε ψηφιακό φιλμ προοδευτικής σάρωσης με 24 ή 48 καρτέ και ανάλυση τουλάχιστον 1280x720.

Πρόσωπα και βραβεία που
άφησαν εποχή

Θανάσης Βέγγος

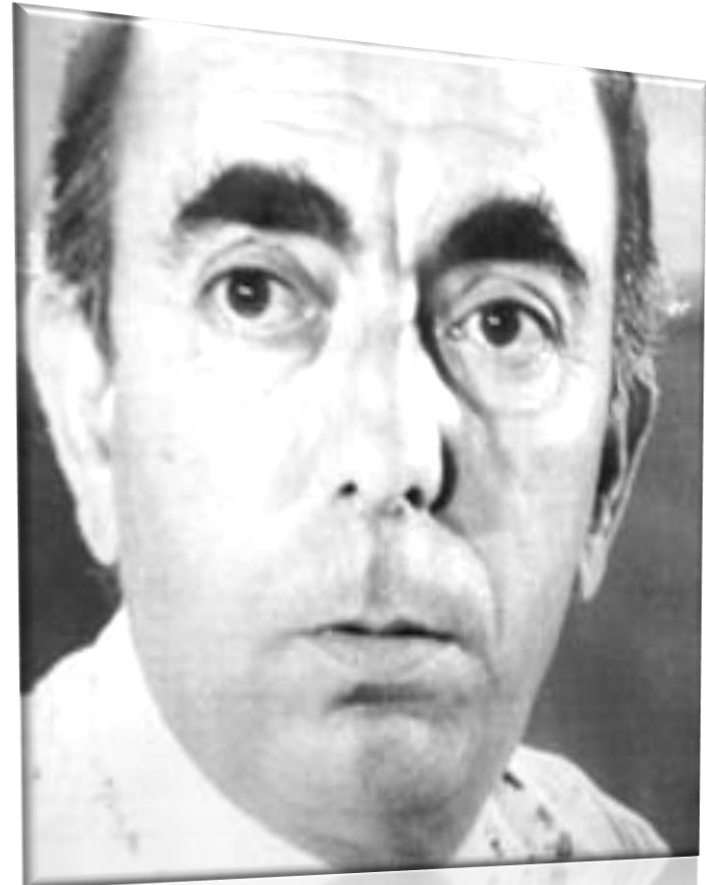
Ο **Θανάσης Βέγγος** γεννήθηκε 1926-2011 ήταν Έλληνας κωμικός ηθοποιός του κινηματογράφου και του θεάτρου. Είχε παίξει σε 126 ταινίες. Ο πρώτος του μεγάλος ρόλος είναι μαζί με τον Νίκο Σταυρίδη στην ταινία *Οι δοσατζήδες* του 1960. Το 1964, ίδρυσε τη δική του εταιρία παραγωγής ΘΒ-Ταινίες Γέλιου.

- ❑ Βραβείο Α' ανδρικού ρόλου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1971 για την ταινία *Τι έκανες στον πόλεμο, Θανάση*.
- ❑ Βραβείο Α' Ανδρικού ρόλου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1972 για την ταινία *Θανάση, πάρε τ' όπλο σου*.

Διονύσης Παπαγιαννόπουλος

Ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος 1912-1984 ήταν Έλληνας ηθοποιός. Την πρώτη του εμφάνιση στη σκηνή την έκανε 1941 Πρώτη του ταινία ήταν, το 1947, τα «Παιδιά της Αθήνας». Έπαιξε συνολικά σε 136 ταινίες. ». Έπαιξε και στην τηλεόραση όπου ο ρόλος του κυρ-Γιώργη στο «Λούνα-Παρκ» τον καθιέρωσε στη λαϊκή συνείδηση.

Κώστας Βουτσάς

Ο Κώστας Βουτσάς είναι Έλληνας ηθοποιός του κινηματογράφου και του θεάτρου. Γεννήθηκε το 1931. Ταινίες που έπαιξε: με τα παντελόνια κάτω, άσπρα μπαλόνια προς την ελευθερία και άλλες πολλές.

Νίκος Ξανθόπουλος

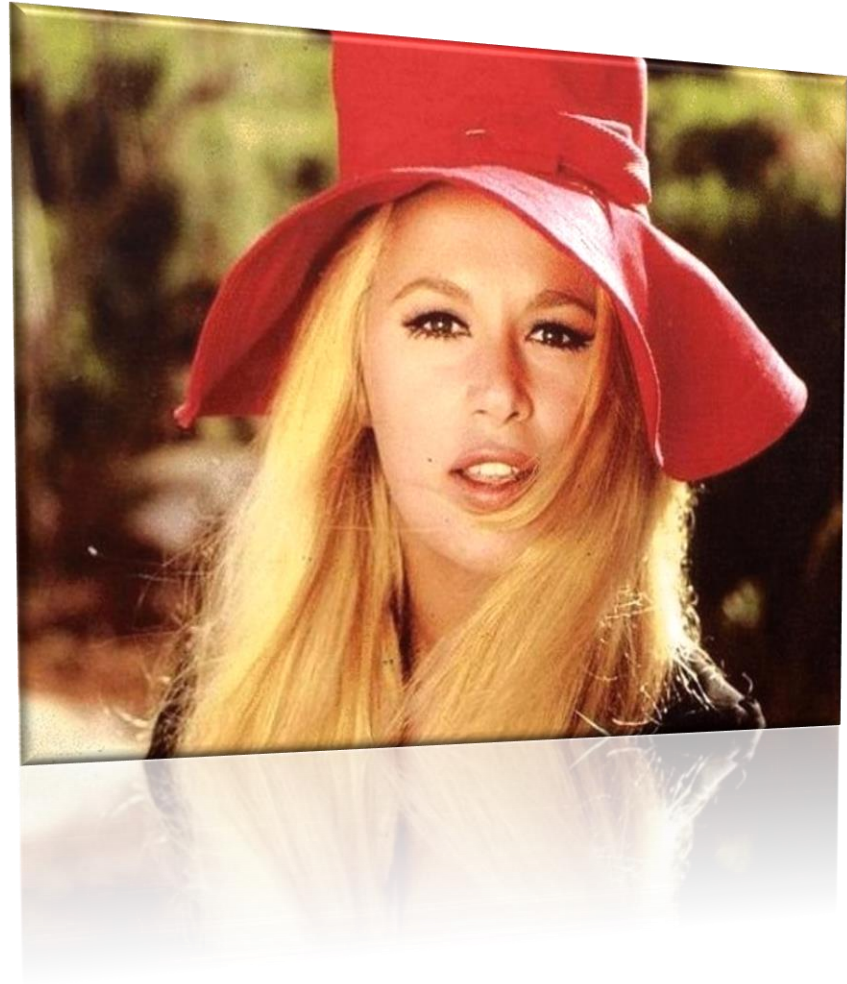
Ο Νίκος Ξανθόπουλος γεννήθηκε το 1934. Ηθοποιός της σκηνής από το 1957 ως το 1963, αφοσιώθηκε τελικά στον κινηματογράφο. Η πρώτη του εμφάνιση στο θέατρο, στην κομεντί *"Βιργινία"*. Το 1970 ίδρυσε δικό του θίασο και περιόδευσε την Ελλάδα.

Αλίκη Βουγιουκλάκη

Η **Αλίκη Βουγιουκλάκη** 1934-1996 ήταν Ελληνίδα ηθοποιός του κινηματογράφου και του θεάτρου. Πρωτοεμφανίστηκε το 1954 με την ταινία *Το Ποντικάκι*. Ακολούθησαν 41 κινηματογραφικές ταινίες οι περισσότερες έγιναν τεράστιες εισπρακτικές επιτυχίες.

- ❑ Το 1960, της απονεμήθηκε το Βραβείο ερμηνείας Α΄ Γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης του 1960.

Τσάρλι Τσάπλιν

Ο **Τσάρλι Τσάπλιν** 1889 – 1977 υπήρξε Άγγλος ηθοποιός, σεναριογράφος και σκηνοθέτης, Από το 1912-1918 αξιοποίησε το ταλέντο του σε πολλές μικρές κωμωδίες του βωβού κινηματογράφου. Μέσα από τις μεγάλου μήκους ταινίες του, όπως *Ο Μεγάλος Δικτάτωρ*, *Τα φώτα της πόλης* κ.α. Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου τον έχει κατατάξει δέκατο στη λίστα με τους 25 μεγαλύτερους σταρ όλων των εποχών.

Ταινίες που έσπασαν τα ταμεία παγκοσμίως

- Avatar (2009)
- Τιτανικός (1997)
- Οι Εκδικητές (2012)
- Ο Χάρι Πότερ και οι Κλήροι του Θανάτου - Μέρος Δεύτερο (2011)
- Iron Man 3 (2013)
- Transformers: Dark of the Moon (2011)
- Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά (2003)
- Skyfall (2012)
- Σκοτεινός Ιππότης: Η Επιστροφή (2012)
- Frozen (2013)

Ελληνικά Όσκαρ και υποψηφιότητες

- ❑ Μάνος Χατζιδάκης. Κέρδισε το Όσκαρ καλύτερου τραγουδιού για την ταινία «Ποτέ την Κυριακή» (1960). Μία υποψηφιότητα, ένα Όσκαρ.
- ❑ Ηλίας Καζάν. Κέρδισε το Όσκαρ σκηνοθεσίας για τις ταινίες «Συμφωνία κυρίων» (1947) και «Το λιμάνι της αγωνίας» (1954). Επτά υποψηφιότητες, δύο Όσκαρ.
- ❑ Βαγγέλης Παπαθανασίου. Κέρδισε το Όσκαρ πρωτότυπης μουσικής για την ταινία «Οι δρόμοι της φωτιάς» (1981). Μία υποψηφιότητα, ένα Όσκαρ.
- ❑ Βασίλης Φωτόπουλος . Κέρδισε το Όσκαρ καλλιτεχνικής διεύθυνσης - σκηνικών για ασπρόμαυρη ταινία, για τον «Αλέξη Ζορμπά» (1964). Μία υποψηφιότητα, ένα Όσκαρ

Ταινίες με τα περισσότερα Όσκαρ

11 Όσκαρ

- ✓ Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών (11 υποψηφιότητες)
- ✓ Τιτανικός (14 υποψηφιότητες)

Ηθοποιοί με τα περισσότερα Όσκαρ

4 όσκαρ

Κάθριν Χεπμπορν

3 όσκαρ

Τζακ

Μέριλ Στριπ

2 όσκαρ

Τζακ Λέμον

Κέιτ Μπλάνσεντ

Ντένζελ Ουάσινγκτον

Σον Πεν

Ντάστιν Χόφμαν

Ρόμπερτ Ντε Νίρο

Ηθοποιοί με τις περισσότερες υποψηφιότητες

- ✓ Μέριλ Στριπ (18 υποψηφιότητες, 3 νίκες)
- ✓ Τζακ Νίκολσον (12 υποψηφιότητες, 3 νίκες)
- ✓ Κάθριν Χεμπορν 12 υποψηφιότητες, 4 νίκες)
- ✓ Μπέτι Ντέιβις (11 υποψηφιότητες, 2 νίκες)
- ✓ Λόρενς Ολίβιε (10 υποψηφιότητες, 1νίκη)

Όσκαρ καλύτερης ταινίας

- ❑ 1945: Το Χαμένο Σαββατοκύριακο (The Lost Weekend)
- ❑ 1956: Ο Γύρος Του Κόσμου Σε 80 Ημέρες (Around the World in 80 Days)
- ❑ 1966: Ένας Άνθρωπος Για Όλες Τις Εποχές (A Man for All Seasons)
- ❑ 1970: Πάττον Ο θρύλος της Νορμανδίας (Patton)
- ❑ 1976: Ρόκυ (Rocky)
- ❑ 1999: American Beauty
- ❑ 2000: Ο Μονόμαχος (Gladiator)
- ❑ 2001: Ένας Υπέροχος Άνθρωπος (A Beautiful Mind)
- ❑ 2006: Ο πληροφοριοδότης (The Departed)

Βραβεία Ελληνικής Ακαδημίας
Κινηματογράφου

Τιμητικά Βραβεία

- ❑ 2010, Θανάσης Βέγγος , Έλληνας ηθοποιός.
- ❑ 2011, Μιχάλης Κακογιάννης, Κύπριος σκηνοθέτης.
- ❑ 2012, Κινηματογράφος Αττικών, τον πρώτο ομιλώντα κινηματογράφο στην Αθήνα.
- ❑ 2013, Ζωή Λάσκαρη, Ελληνίδα ηθοποιός.
- ❑ 2014, Γιώργος Στάμου, Έλληνας τεχνικός του κινηματογράφου.

Σκηνοθεσίας

- ❑ 2010, Γιώργος Λάνθιμος για τη ταινία *Κυνόδοντας*.
- ❑ 2011, Γιάννης Οικονομίδης για τη ταινία *Μαχαιροβγάλτης*.
- ❑ 2012, Φίλιππος Τσίτος για τη ταινία *Άδικος κόσμος*.
- ❑ 2013, Θάνος Αναστόπουλος για τη ταινία *Η αδελφή*.
- ❑ 2014, Γιώργος Τσεμπερόπουλος για τη ταινία *Ο εχθρός μου*.

Μεγάλου μήκους ταινίας μυθοπλασίας

- ❑ 2010, *Κυνόδοντας* του Γιώργου Λάνθιμου.
- ❑ 2011, *Μαχαιροβγάλτης* του Γιάννη Οικονομίδα.
- ❑ 2012, *Άδικος κόσμος* του Φίλιππου Τσίπου.
- ❑ 2013, *Το αγόρι τρώει το φαγητό του πουλιού* του Έκτορα Λύγιζου.
- ❑ 2014, *Μικρά Αγγλία* του Παντελή Βούλγαρη.

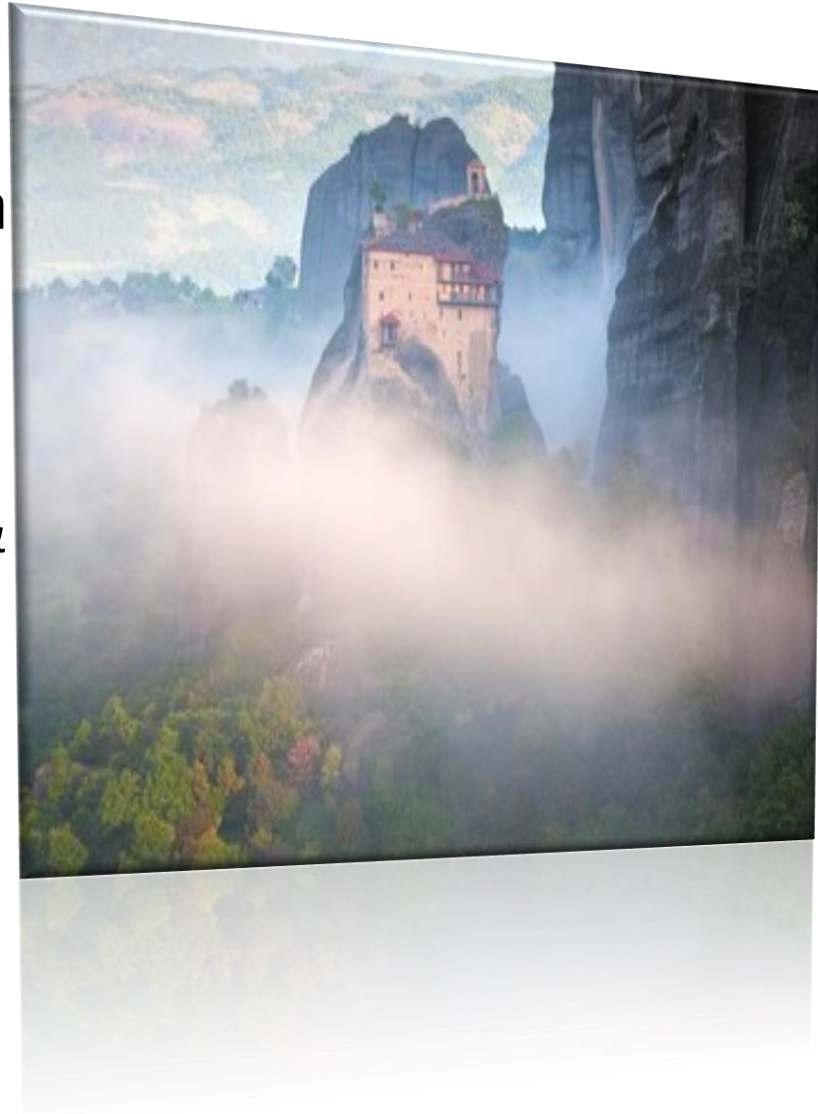
Σεναρίου

- ❑ 2010, Γιώργος Λάνθιμος και Ευθύμης Φιλίππου για τη ταινία *Κυνόδοντας*.
- ❑ 2011, Γιάννης Οικονομίδης για τη ταινία *Μαχαιροβγάλτης*.
- ❑ 2012, Γιώργος Γκικαπέππας για τη ταινία *Η πόλη των παιδιών*.
- ❑ 2013, Θάνος Αναστασόπουλος για τη ταινία *Η αδελφή*.
- ❑ 2014, Γιάννης Τσίρος για τη ταινία *Ο εχθρός μου*.

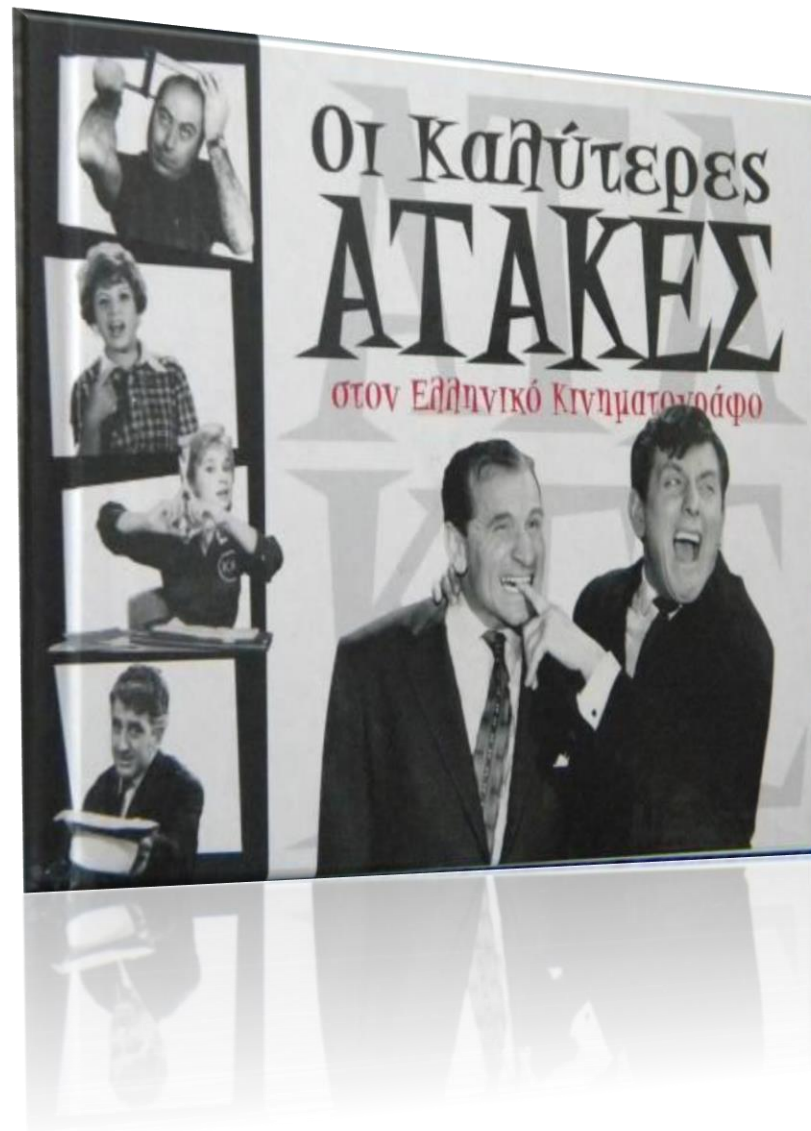
Φωτογραφία

- 2010, Marcus Waterloo για τη ταινία *Μαύρο λιβάδι*.
- 2011, Δημήτρης Κατσαΐτης για τη ταινία *Μαχαιροβγάλτης*.
- 2012, Άγγελος Βισκαδουράκης και Γιώργος Αργυροηλιόπουλος για τη ταινία *Άνθρωπος στη θάλασσα*.
- 2013, Στέλλα Φιλιππούλου για τη ταινία *Αν... και Τάκης* Γιαννόπουλος, Πάνος Δαουλτζής, Λάμπης Χαραλαμπίδης για τη ταινία *J.A.C.E.*
- 2014, Σίμος Σαρκετζής για τη ταινία *Μικρά Αγγλία*.

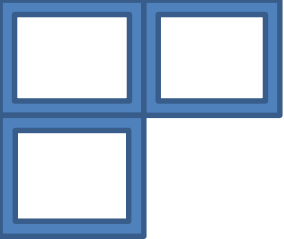
Ελληνικές Κινηματογραφικές Ατάκες

1. Αυτή μέχρι και μουστάκι θα σε βάλει να ξυρίσεις. Να μου το θυμηθείς. Αυτή αν δεν σε κάνει φλώρο, εμένα να μην με λένε Μεμά!
2. Ψηλός, όμορφος, βουτυράτος... Με μια αψηλή, τσιριμπίμ, τσιριμπόμ...
3. Βεβαίως, βεβαίως. Του Θεμιστοκλέους, βεβαίως, βεβαίως.
4. Η ανιψιά μου κι εγώ είμαστε πάρα πολύ στενοχωρημένες γι' αυτό που συνέβη, κύριε. Είμαστε very very... πώς το λέτε εδώ στην Ελλάδα; Χολοσκασμένες!
5. Πρωινό [γεύμα] το λέτε σεις αυτό [στην Αμερική]; Γιατί εμείς εδώ το λέμε βδομαδιάτικο.

11. Ήταν ψηλός, μετρίου αναστήματος, παχουλός πολύ... προς το αδύνατο, με μια μουστακάρα... να έτσι δα, ένα μουστακάκι...
12. Οι γυναίκες, Θανάση μου, έτσι είναι: οι νόμιμες τρελαίνονται για την οικονομία και οι παράνομες για τη σπατάλη.
13. Ου..ου... μύλος γίνεται στον οργανισμό: Ο κλέψας, του κλέψαντος, τω κλέψαντι, ω παλιοκλέψαντες και παλιοκλεφταρείοι.
14. Σας χαιρέτησα? Δε σας χαιρέτησα! Χαίρετε, τι κάνετε, καλά ευχαριστώ!

Τα είδη του κινηματογράφου.

Hollywood, Bollywood, Ευρωπαϊκός και Κινούμενα Σχέδια.

HOLLYWOOD

- Γενικά:
- Το Hollywood είναι περιοχή της πόλης του Λος Άντζελες στην πολιτεία της Καλιφόρνια. Λόγω της φήμης και της ταυτότητάς του ως ιστορικό κέντρο, στούντιο κινηματογράφου, η λέξη "Hollywood" χρησιμοποιείται ως συνώνυμο για την Αμερικανική βιομηχανία ταινιών και τηλεόρασης. Η Λεωφόρος της Δόξας στο Hollywood (Walk of Fame), είναι δρόμος του οποίου το πεζοδρόμιο είναι διακοσμημένο με 2309 αστέρια πάνω στα οποία αναγράφονται τα ονόματα γνωστών προσωπικοτήτων του κινηματογράφου.

Walk of Fame (Η Λεωφόρος της Δόξας).

Η λεωφόρος Walk of Fame (ως φόρος τιμής σε καλλιτέχνες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο της ψυχαγωγίας) δημιουργήθηκε το 1958 το πρώτο αστέρι τοποθετήθηκε δύο χρόνια αργότερα, στις 8 Φεβρουαρίου του 1960 και ανήκε στην ηθοποιό Joanne Woodward. Το απόλυτο ρεκόρ κατέχει ο Gene Autry, ο οποίος είναι ο μοναδικός που έχει 5 αστέρια στη συλλογή του. Στο διάστημα αυτό το παρόν έδωσαν και οι Έλληνες αδερφοί Σκούρα (Σπύρος, Χαράλαμπος και Γεώργιος). Οι κατηγορίες διάκρισης είναι 5 και προσδιορίζονται από τα ανάγλυφα ως εξής: α) μια κινηματογραφική κάμερα για όσους έχουν διακριθεί στην κινηματογραφική βιομηχανία, β) μια συσκευή τηλεόρασης για όσους έχουν διακριθεί στον χώρο της τηλεόρασης, γ) ένας φωνόγραφος για όσους έχουν διακριθεί στη μουσική βιομηχανία, δ) ένα ραδιοφωνικό μικρόφωνο για όσους έχουν διακριθεί στον χώρο του ραδιοφώνου και ε) δυο προσωπεία κωμωδίας και τραγωδίας για όσους έχουν διακριθεί στον χώρο του θεάτρου και γενικότερα σε ζωντανές εμφανίσεις. Στις 18 Νοεμβρίου του 1978 ο Μίκυ Μάους έγινε το πρώτο καρτούν που τιμήθηκε με αστέρι. Τρία είναι τα σκυλιά που έχουν τιμηθεί με αστέρι του Walk of Fame: ο Strongheart, η Lassie και ο Rin Tin Tin. Μέσα στο 2015 προορίζεται να προστεθεί ένα ακόμα αστέρι, σε χαρακτήρα κόμικ: στον θρυλικό Σνούπι. Το 2005 δόθηκε για πρώτη φορά αστέρι σε εταιρεία και ήταν η Disneyland.

- **Το Hollywood και η βιομηχανία ταινιών.**
- Στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα επιχειρήσεις ταινιών από την Νέα Υόρκη και το Νιου Τζέρσεϊ εγκαταστάθηκαν στο Χόλυγουντ. Ο λόγος ήταν:
- 1)Ο καιρός, καθώς για τον φωτισμό εμπιστευόντουσαν πιο πολύ το φως του ηλίου παρά τις πρώτες λάμπες.
- 2)Οι αρκετοί ανοικτοί χώροι που υπήρχαν στην περιοχή.
- Το πρώτο στούντιο στο Χόλυγουντ ήταν της Nestor Studios το 1911. Ο σκηνοθέτης D. W. Griffith στάλθηκε από την εταιρεία Biograph να εξερευνήσει και να βιντεοσκοπήσει τις νέες περιοχές, για να διαπιστώσουν κατά πόσο ήταν κατάλληλες για την κινηματογράφηση ταινιών. Ο D. W. Griffith γύρισε εκεί την πρώτη ταινία με όνομα «In old Hollywood» η οποία είναι η πρώτη ταινία που γυρίστηκε στο Hollywood. Αρκετοί παραγωγοί άκουσαν τις εμπειρίες του Griffith και αποφάσισαν να πάνε να μείνουν στο Χόλυγουντ. Τότε ήταν που γεννήθηκε η Βιομηχανία ταινιών. Τα επόμενα 20 χρόνια και άλλες εταιρίες κατέφτασαν εκεί ενώ άρχισαν να φτιάχνονται κάθε χρόνο όλο και περισσότερες ταινίες .Το 1923 φτιάχτηκε το σήμα του Hollywood που τότε έγραφε HOLLYWOODLAND . Οι πρώτες ταινίες είναι σπαραξικάρδιες, αλλά το 1915 ο David Griffith, με τις δημιουργίες του «Η γέννηση ενός έθνους» και η «Μισαλλοδοξία», οδηγεί τη νέα βιομηχανία σε αναγνωρισμένη τέχνη! Το 1920 το Hollywood έχει καταληφθεί από τους ντεσπεράντος της 7ης τέχνης, παράγει περίπου 800 ταινίες για όλα τα γούστα. Η ζήτηση ταινιών ήταν τόσο μεγάλη που κανένα μεμονωμένο στούντιο δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει. Στο Hollywood, τα στούντιο ανέπτυξαν ένα «εργοστασιακό» σύστημα, όπου κάθε παραγωγή ήταν υπό τον έλεγχο του παραγωγού.

- Σταδιακά, στη διάρκεια των δεκαετιών του 1910 και 1920 τα μικρότερα στούντιο συγχωνεύτηκαν διαμορφώνοντας τις μεγάλες εταιρείες που εξακολουθούν να υπάρχουν μέχρι σήμερα. Η Famous Players ενώθηκε με τη Jesse L. Lasky και ίδρυσαν την Paramount. Στα τέλη της δεκαετίας του '20, υπήρχαν περισσότερες από μια εταιρείες, η MGM (μια συγχώνευση των Metro, Goldwyn και Mayer), η Fox Film Corporation (που συγχωνεύτηκε με την 20th Century το 1935), η Warner Bros., η Universal και η Paramount. Αν και βρίσκονταν σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, τα στούντιο έτειναν να συνεργάζονται ως ένα βαθμό, αφού είχαν συνειδητοποιήσει πως καμιά εταιρεία δεν μπορούσε μόνη της να ικανοποιήσει την αγορά. Στο τέλος της εποχής του βωβού, ο κλασικός χολιγουντιανός κινηματογράφος είχε εξελιχθεί σε ένα πολυσύνθετο κίνημα. Όλα τα μεγάλα στούντιο χρησιμοποιούσαν το ίδιο σύστημα παραγωγής και καταμερισμό εργασίας. Μερικές ανεξάρτητες εταιρείες έκαναν ταινίες χαμηλού προϋπολογισμού, συχνά γουέστερν, για μικρές και επαρχιακές κινηματογραφικές αίθουσες. Οι ταινίες που προβλήθηκαν και έγιναν είδωλα μέσα στις σκοτεινές αίθουσες ήταν εν αρχή με αγελαδάρηδες, ερυθρόδερμους και σερίφηδες. Τα σαλούν με τους πιστολάδες και τις αρτίστες, οι ληστείες τραπεζών ή τρένων και οι κρεμάλες εμπνέουν τους σκηνοθέτες. Το κοινό εθίζεται στους ξυλοδαρμούς, στους φόνους και στις αγχόνες...

- Τα πρώτα είδωλά φοράνε πλατύγυρα καπέλα πάνω σε άλογα. Μετά έρχονται οι μεγάλοι πρωταγωνιστές, με τα ποιοτικά καουμπόικα. Ακολουθήσαν οι κλέφτες και οι αστυνόμοι της εποχής της ποτοαπαγόρευσης, δηλαδή γκάγκστερ και πολυβολισμοί μέσα από αυτοκίνητα, μοιραίες γυναίκες, φυλακές, κάτεργα και αποδράσεις... Τέλος η Βίβλος, η μυθολογία, η ιστορία καθώς και η λογοτεχνία τροφοδοτούν το αδηφάγο τέρας του Hollywood. Το Hollywood εκμεταλλεύεται κάθε ταλέντο που μπορεί να φέρει χρήμα στα ταμεία. Από ολυμπιονίκες και πρωταθλητές ως παιδιά θαύματα. Χρησιμοποιεί ακόμη και τέρατα για να προσελκύσει κοινό. Αργότερα έρχεται το μιούζικαλ, με τον συνδυασμό μουσικής, τραγουδιού και χορού.

- *Μοντέρνο Hollywood.*
- Το σύγχρονο Hollywood ξεκίνησε την δεκαετία του 50. Τότε δημιουργήθηκαν αρκετά κανάλια, στούντιο ηχογράφησης και γραφεία. Οι Έλληνες αδερφοί Σκούρα(Σπύρος, Χαράλαμπος και Γεώργιος), είχαν τα ηνία της «20th Century Fox» από το 1942 μέχρι την παταγώδη οικονομική αποτυχία της υπερπαραγωγής «Κλεοπάτρα» (1963) με την Ελίζαμπεθ Τέιλορ και τον Ρίτσαρντ Μπάρτον. Ο Σπύρος Σκούρας, ήταν αυτός που εισήγαγε την τεχνική «σινεμασκόπ» στις ταινίες και έδωσε μια νέα πνοή εκείνη την εποχή, κατά την οποία η τηλεόραση άρχισε να φαίνεται απειλητική και ανταγωνιστική για τον κινηματογράφο. Στις ιστορικές ταινίες κυριαρχούν τα φαντασμαγορικά ντεκόρ και οι στρατιές κομπάρσων. Οι υπόλοιπες είναι σαλονιστικά δράματα. Η συνεισφορά του στον υπόλοιπο κινηματογράφο έγκειται στην χρησιμοποίηση του μπαρόκ ως αισθητική αντίληψη - επένδυση στις ιστορικές ταινίες. Για πρώτη φορά εδώ, ο κινηματογράφος αγγίζει θεματικά την ιστορία και κάνει την εμφάνισή του το γνωστό σε όλους μας αισθητικό στυλ των τεράστιων μεγαλοπρεπών ντεκόρ και των χιλιάδων κομπάρσων. Το 1910 είχε κάνει την πρώτη της εμφάνιση η γυναίκα ηθοποιός, μέσα από τον τύπο της «Ντίβας» (που στα ιταλικά σημαίνει «Θεά») κι έτσι γίνεται η πρώτη προσπάθεια για την «αστεροποίηση» του ηθοποιού.

Γυναικεία είδωλα του κινηματογράφου – Dives .

Ingrid Bergman

Σουηδέζα ηθοποιός. Έγινε γνωστή απ' την ταινία <<Καζαμπλάνκα>>.

Merlyn Monroe

Η Μέριλιν Μονρόε ήταν Αμερικανίδα ηθοποιός. Μια από τα μεγαλύτερα σύμβολα του σεξ. Η απόλυτη Diva τις δεκαετίες του 40' και 50'.

Grace Kelly

Η Γκρέις Κέλι ήταν αμερικανίδα ηθοποιός, καθώς και πριγκίπισσα του Μονακό. Έγινε γνωστή απ' την ταινία <<Σιωπηλός Μάρτυρας>>.

Audrey Hepburn

Η Όντρεϊ Χέπμπορν ήταν Βρετανίδα ηθοποιός. Έγινε γνωστή απ' την ταινία <<Breakfast at Tiffany's>>.

Rita Hayworth

Αμερικανίδα ηθοποιός. Έγινε γνωστή απ' την ταινία <<C

Sofia Loren

Ιταλίδα ηθοποιός. Έγινε γνωστή απ' την ταινία <<Πόθοι κάτω από τις λεύκες>>.

Brigid Bardo

Γαλλίδα ηθοποιός. Έγινε γνωστή απ' την ταινία <<Περιφρόνηση>>.

- **Το Hollywood την δεκαετία του '70.**

- Το Hollywood την δεκαετία του '70 ανοίγει με την αντιμετώπιση ενός οικονομικού κατρακυλίσματος, απεικονίζοντας τις νομισματικές θλίψεις του έθνους κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού της δεκαετίας. Ανίκανος να ξεπληρώσει τους χρηματοδότες, τα στούντιο άρχισαν να πουλούν έδαφος, έπιπλα, ενδυμασία, και σύνολα που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια των ετών παραγωγής. Οι περισσότεροι επωφελούμενοι ήταν εκείνοι που βασίστηκαν στις σκληρές αλήθειες του πολέμου, παρά τις υπερβολές της “δεκαετίας του '60”. Το 1971 έφερε μια αναγέννηση της ταινίας δράσης, γεμάτη αγωνία και αδρεναλίνη και νέα ύψη. **Ο Νovός**, έγινε μια από τις καλύτερες-αγαπημένες και περισσότερες σεβαστές εργασίες του κινηματογράφου επάνω στην απελευθέρωσή του στα μέσα 1972. Το τρίωρο έπος ακολούθησε έναν προϊστάμενο μαφίας, υποδύωντας τον ο Marlon Brando. Πέρα από τη βία και το δράμα είχε θέμα αγάπης, υπερηφάνειας και πλεονεξίας. **Η σειρά James Bond** δημιουργήθηκε κατά την δεκαετία του '70. Άλλες μαζικά επιτυχείς ταινίες υπήρξαν: **ο Exorcist** το 1973. Ενώ η πρώτη ταινία διαδεδομένης διάκρισης ήταν **Τα Σαγόνια** το 1975, η ταινία περιείχε μια σειρά φρικιαστικών θανάτων σχετικών με έναν ογκώδη μεγάλο λευκό καρχαρία. Καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του '70, η ταινία φρίκης αναπτύχθηκε δραματικά. Το 1976 ήρθε το ανατριχιαστικό θρίλερ αγωνίας. Στα μέσα της δεκαετίας του 70 οι κινηματογράφοι άρχισαν να απεικονίζουν ταινίες για την στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων. Η επιτυχία **Ξύλινο Άλλενς** δημιούργησε μια νέα τάση, είναι μια ιστορία αγάπης για έναν καταθλιπτικό κωμικό και μια ελεύθερος-εύψυχη γυναίκα. Αργότερα ακολούθησαν οι συναισθηματικές ταινίες. Εισάγετε η Disco και οι καινούργιες ταινίες υπενθυμίζουν τον κόσμο της δεκαετίας του '50. Η δεκαετία κλίνει με την εξιστόρηση δύο ταινιών **ο Πόλεμος του Βιετνάμ** και **Ο κυνηγός ελαφιών**. Οι δύο ταινίες εστίασαν στις φρίκες του πολέμου και στον χαλασμένο ψυχολογικά κόσμο που προκλήθηκε από αυτές τις φρίκες.

- **Το Hollywood την δεκαετία του '80.**

Στην δεκαετία αυτή η βιομηχανία του Hollywood λάνσαρε μερικά από τα πιο δημοφιλή έργα στην ιστορία της, δημιουργώντας με ρυθμούς πολυβόλου μόδες και πρότυπα ευρείας κατανάλωσης από το κοινό. Πρόκειται για μια συντηρητική δεκαετία σε όλους τους τομείς. Με την εμφάνιση του στην εξουσία ο Ronald Reagan εισάγει μια πλήρη απαξίωση όλων των κοινωνικών αξιών και μεθοδεύει σε μια σύγκρουση με την Σοβιετική Ένωση μέσα από τον κινηματογραφικό νεοσυντηρητισμό. Ταινίες που γίνονται μόδες αυτήν την περίοδο αφορούν κατά κύριο λόγο ένα πακέτο βίας, το οποίο δίνεται συνήθως με στρατιωτικό/μilitarιστικό περιτύλιγμα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι το Top Gun με τον πιλότο Tom Cruise ο οποίος γίνεται ίνδαλμα του μέσου Αμερικάνου και αυξάνει δραματικά τις κατατάξεις στον στρατό. Πρόκειται για ένα κινηματογραφικό πακέτο βίας, το οποίο αναθερμαίνει και ανανεώνει την αισθητική της βίας με προεξάρχον το στρατικοβιομηχανικό σύμπλεγμα.

- **Η επίδραση του Hollywood στην διεθνή ζωή.**

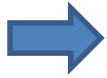
Στη σύγχρονη εποχή οι ταινίες του Χόλυγουντ έχουν γίνει ένα με τον κόσμο. Οι έφηβοι και οι νεαροί ενήλικες απολαμβάνουν την ψυχαγωγία που παρέχεται από ταινίες του Χόλυγουντ, επηρεάζονται βαθιά από τον τρόπο ζωής, τη μόδα, τη βία, τις συνήθειες και τους εθισμούς που απεικονίζονται σε αυτές. Υπάρχουν διάφορα είδη ταινιών από τα οποία ο καθένας μπορεί να επηρεαστεί. Ορισμένες ταινίες κρίνονται αρκετά εξαιτίας του ακραίου περιεχομένου τους. Αυτό μπορεί να είναι πολύ επικίνδυνο, όταν οι «φίλοι» του Hollywood ανήκουν σε παραδοσιακούς και συντηρητικούς πολιτισμούς. Τέτοια προβλήματα διευρύνουν το χάσμα μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Το κοινό όμως αυτών των ταινιών είναι συνεχώς αυξανόμενο και όπως λένε και οι σταρ του Hollywood πλέον ακολουθούνται από εκατομμύρια θαυμαστές σε όλο τον κόσμο σαν να είναι οι θεοί των νέων και το Hollywood η νέα θρησκεία της νεανικής ηλικίας.

- **HOLLYWOOD - BOLLYWOOD.**

- Οι δύο μεγαλύτερες κινηματογραφικές βιομηχανίες του κόσμου Hollywood και Bollywood, υπέγραψαν συμφωνία προκειμένου να ενδυναμώσουν τη συνεργασία τους στην παραγωγή και την διανομή ταινιών και τους εμπορικούς τους δεσμούς γενικότερα. Οι δύο βιομηχανίες παράγουν την πλειοψηφία του εμπορικού κινηματογράφου σε όλο τον κόσμο. Η συμφωνία στοχεύει επίσης στην συμπαραγωγή ταινιών ανάμεσα στις δυο βιομηχανίες, ενώ ενθαρρύνει τους Ινδούς σκηνοθέτες και παραγωγούς να κάνουν γυρίσματα στις ΗΠΑ. «Η Ινδία ήταν πάντα γοητευμένη με το Hollywood και αυτή η συμφωνία μάς φέρνει πιο κοντά στο να μοιραζόμαστε ιδέες και καλύτερες στρατηγικές για την εσωτερική, αλλά και τη διεθνή παραγωγή ταινιών», δήλωσε ο παραγωγός Bobby Bedi, εκπρόσωπος της ινδικής αντιπροσωπείας.

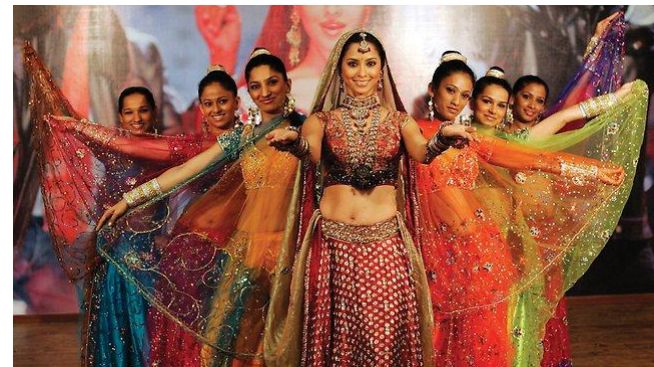
- **HOLLYWOOD – ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ.**

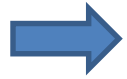
- Στον αντίποδα του Hollywood, στην Ευρώπη υπήρχε η «Πόλη του Κινηματογράφου», όπως μεταφράζεται στα ελληνικά, η «Τσινετσιτά» (Cinecitta), όπου φιλοξενούνται σε αχανής εκτάσεις τα κινηματογραφικά στούντιο της Ευρώπης. Ξεκίνησε επί Μπενίτο Μουσολίνι. Τα στούντιο άρχισαν να χτίζονται λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1930 και εγκαινιάστηκαν το 1937. Για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, ως και τα πρώτα χρόνια μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, το ιταλικό κράτος έλεγχε εξ ολοκλήρου τις δραστηριότητες της Τσινετσιτά. Στο χώρο της Τσινετσιτά υπήρχε φασισμός, κάτι που οδήγησε στην παρακμή της. Δεν πέρασε πολύς καιρός ωστόσο η Τσινετσιτά αποκτήσει και πάλι τη χαμένη αίγλη της κινηματογραφικής παραγωγής της Ιταλίας. Σε αυτό συνέβαλε μέγιστα το Hollywood, που θεώρησε τον χώρο ιδανικό για τα γυρίσματα επικών ταινιών τις δεκαετίες του 1950 και του 1960. Εξ ου και το παρωνύμιο «Το Hollywood στον Τίβερη», που η Τσινετσιτά απέκτησε εκείνη την περίοδο. Τα μυθικά κινηματογραφικά στούντιο της Τσινετσιτά, στη Ρώμη, καταστράφηκαν σε σημαντικό βαθμό, εξαιτίας πυρκαγιάς, τον Αύγουστο του 2007. Από τη φωτιά δεν υπέστησαν ζημιές τμήματα των στούντιο όπου γυρίστηκαν μερικές ταινίες που αποτέλεσαν σταθμό στην ιστορία του κινηματογράφου. Περί τα τέλη της δεκαετίας του 1950, η Ιταλία άρχισε να αντιγράφει με τον δικό της χαριτωμένο τρόπο τις επικές αμερικανικές παραγωγές

- Ασίγαστο πάθος, δράμα, σεμνότητα, ατελείωτο χρώμα, μουσική, ασταμάτητος χορός, αρχαία ελληνική τραγωδία και ένας τελείως διαφορετικός κόσμος... και όμως, όλα αυτά κατορθώνουν να συνυπάρχουν. Πολλά ομαδικά χορευτικά, αρκετά τραγούδια, περιπετειώδης love stories και μεγάλης διάρκειας ταινίες. Με μία λέξη, Bollywood! Bollywood είναι το παρατσούκλι της Χίντι κινηματογραφικής βιομηχανίας, με έδρα τη Mumbai της Ινδίας. Ο όρος προήλθε από τη σύμπτυξη των λέξεων Χόλλυγουντ και Βομβάη. Το Bollywood είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς ταινιών στην Ινδία, με περίπου οχτακόσιες ταινίες τον χρόνο και ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα παραγωγής ταινιών, με περίπου οχτακόσιες παραγωγές ετησίως. Το όνομα "Bollywood" είναι μια βαλίτσα που προέρχεται από την Bombay (Βομβάη). Την ονομασία Bollywood εμπνεύστηκαν από την ονομασία Tollywood, που χαρακτήριζε τον κινηματογράφο της Δυτικής Βεγγάλης (περιοχή της Ινδίας). Η γλώσσα που χρησιμοποιείται κατά κόρον είναι τα Χίντι, ενώ παρεμβάλλονται και αρκετές αγγλικές λέξεις, όπως τα ονομάζουν οι Ινδοί, τα Hindiglish. Ο όρος "Bollywood" έχει τις ρίζες του στη δεκαετία του 1970, όταν η Ινδία ξεπέρασε την Αμερική ως ο μεγαλύτερος παραγωγός ταινιών στον κόσμο. Οι ταινίες διαρκούν γύρω στις τρεις ώρες και δίνεται μεγάλη έμφαση στο τραγούδι και στον χορό! Τα θέματα των ταινιών που δημιουργήθηκαν, βασιζόταν στη μυθολογία και στην ιστορία της δημιουργίας του κόσμου. Η επιρροή από το Hollywood δεν άργησε να έρθει και σύντομα οι σκηνοθέτες και οι παραγωγοί άρχισαν να το αντιγράφουν, ενώ συνέχιζαν να χρησιμοποιούν το χορό και το τραγούδι για να διηγηθούν ιστορίες. Το 1931 πραγματοποιείται μεγάλη αλλαγή στον ινδικό κινηματογράφο, καθώς στην ταινία Alam Ara οι ηθοποιοί για πρώτη φορά μιλούν.

- Αυτή η ταινία χάραξε ουσιαστικά το δρόμο για την εξέλιξη του Bollywood. Επίσης κάνουν την εμφάνισή τους και οι πρώτες έγχρωμες ταινίες. Από το έτος 1948 το Bollywood, λαμβάνει τη μορφή που γνωρίζουμε όλοι σήμερα. Πραγματοποιήθηκαν δραστικές αλλαγές για να γεννηθεί ο μοντέρνος ινδικός κινηματογράφος. Γίνεται πιο κοινωνικός και εγκαταλείπει τα ως τώρα θέματα του, όπως τη μυθολογία. Αποβλέπει στα κοινωνικά προβλήματα της Ινδίας όπως η πολυγαμία, η χηρεία, η πορνεία και το βασικό ζήτημα/πρόβλημα τη φτώχεια. Ταινίες με τέτοια θέματα είναι ο Slumdog Millionaire, ο Billu ο κουρέας και το OM Shanti OM. Την επόμενη δεκαετία εξαιτίας των πολιτικών αλλαγών, οι σκηνοθέτες Ray, Mrinal Sen και Ritwik Ghatak δημιουργούν ένα νέο ρεύμα στο χώρο του κινηματογράφου και γι' αυτό χαρακτηρίζονται και πατέρες του ινδικού σινεμά. Εισήγαγαν το ρεαλισμό και τον εμπλούτισαν με στοιχεία που ήδη υπήρχαν στο ινδικό σινεμά, όπως τα τραγούδια και ο χορός από πλήθη ανθρώπων. Αυτό το νέο ρεύμα είναι που κυριαρχεί στις σημερινές ινδικές ταινίες και στόχος όλων αυτών των ταινιών είναι η «απελευθέρωση» του κόσμο από την καθημερινή μιζέρια. Σύγχρονοι ηθοποιοί του Bollywood, που προκαλούν πανικό όπου βρεθούν είναι ο Shah Rukh Khan (Σαρούκ Χάν), ο Anil Kapoor, ο Hrithik Roshan (Ριτίκ Ρουσχάν), ο Sahid Kapoor, η Rani Mukherji (Ρανί Μουκερτζή), η Kajol (Κατζόλ), η Preity Zinta και η Kareena Kapoor. Το μυστικό της επιτυχίας του Bollywood είναι η διαφορετικότητα που γίνεται αποδεκτή, τα ήθη και τα έθιμα που αναβιώνουν και τα κοινωνικά θέματα που αγγίζει. Το Bollywood προβάλλει τη καθημερινή ζωή, τη δομή της αστικής και αγροτικής κοινωνίας αλλά και τα όνειρα των νέων Ινδών. Αντίθετα οι ταινίες του Hollywood δίνουν μία μελλοντική προσέγγιση της αμερικάνικης κοινωνίας και του νέου στιλ ζωής που θέλει να υιοθετήσει η εργατική και η μεσαία τάξη.

Ευρωπαϊκός Κινηματογράφος

- Πολλοί άνθρωποι αναρωτήθηκαν “Είναι δυνατόν, μια ήπειρος που είναι γνωστή για την ιστορία της και τον πολιτισμό της, να μη βγάζει κινηματογραφικές ταινίες;” Φυσικά και όχι! Έτσι λοιπόν και στην Ευρώπη, ανθίζει ο κινηματογράφος, ίσως με πιο αργά και με πιο διστακτικά βήματα, αλλά το μόνο σίγουρο είναι πως δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους άλλους κινηματογράφους. Ιδρύθηκε το 1988. Στα χρόνια της κρίσης, ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος γεννά μικρά και μεγάλα κινηματογραφικά διαμάντια στην Γαλλία, τη Γερμανία, τη Δανία, την Αγγλία, την Ιταλία. Και σε άλλες χώρες συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας.
- **Ο κινηματογράφος στην Ευρώπη και οι πρώτες ταινίες.**

Όλα ξεκίνησαν στο Παρίσι το 1894, όταν ο Αντουάν Λιμιέρ εντυπωσιάστηκε από το κινητοσκόπιο του Έντισον. Αμέσως του τράβηξε το ενδιαφέρον και αγόρασε ένα. Παρακάλεσε τους γιούς του να βελτιώσουν τη μηχανή του Έντισον. Ο Λουί έβαλε γρήγορα σε εφαρμογή τις ιδέες του και με την βοήθεια των μηχανικών της εταιρίας του, μέσα σε ένα μόλις χρόνο είχαν έτοιμη την πρώτη κινηματογραφική μηχανή λήψης και προβολής (Cinematographe). Τον Κινηματογράφο αποτελούσε μία φορητή κινηματογραφική μηχανή, λήψεως, εκτύπωσης και προβολής του φιλμ, που εμφάνιζε σε οθόνη εικόνες με ρυθμό 16 καρτέ ανά δευτερόλεπτο. Η εφεύρεση των αδελφών Λιμιέρ, πέραν των πλεονεκτημάτων έναντι του κινητοσκοπίου, διέθετε και ένα επιπλέον βασικό προσόν: το βάρος της ήταν μόλις 20 κιλά, κάτι που την έκανε πιο πρακτική και εύκολη στην μετακίνηση. Στις 28 Δεκεμβρίου του 1895, έκαναν και την πρώτη δημόσια προβολή, στο σαλόνι του Grand Cafe στο Παρίσι. Η ημερομηνία αυτή αναφέρεται ως η επίσημη ημέρα που ο κινηματογράφος έκανε την εμφάνισή του με την σημερινή του μορφή. Εκείνη τη δημόσια προβολή παρακολούθησαν 35 άτομα επί πληρωμή και προβλήθηκαν δέκα ταινίες συνολικής διάρκειας περίπου δεκαπέντε λεπτών. Μια από τις πρώτες, ολιγόλεπτες ταινίες ήταν «Η έξοδος των εργατών από το προαύλιο του εργοστασίου Lumiere».

- Ο φακός γινόταν για πρώτη φορά πρόσωπο του δράματος. Την εποχή εκείνη εμφανίστηκε για πρώτη φορά ο Ευρωπαϊκός Κινηματογράφος έχοντας μεγάλη ζήτηση από τους θεατές, με αποτέλεσμα να νοικιαστεί μια αίθουσα για να χωρέσει τους θεατές. Οι Λιμιέρ εγκαινιάζουν κινηματογράφους σε όλες τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Οι πρώτες κινηματογραφικές ταινίες ήταν μικρής διάρκειας, παρουσιάζοντας συνήθως μία σκηνή της καθημερινότητας. Αποτελούνταν από ένα μοναδικό πλάνο που κάδραρε μια συγκεκριμένη δράση. Στο πρώτο κινηματογραφικό στούντιο, τη «Μαύρη Μαρία» του Έντισον, άρχισαν να παίζουν ηθοποιοί, φημισμένοι αθλητές και διασημότητες. Οι Λιμιέρ, κουβαλούσαν τη δική τους κάμερα έξω στα πάρκα, στους κήπους, στις παραλίες και σε άλλους δημόσιους χώρους για να κινηματογραφήσουν τις καθημερινές δραστηριότητες ή τα γεγονότα της ημέρας. Το 1896 γυρίσουν τουλάχιστον 40 ταινίες, με θέμα τη καθημερινή ζωή στη Γαλλία. Το 1896 ένας από τους εικονολήπτες των Λιμιέρ, ο Προμιό, βρέθηκε στη Βενετία. Πηγαίνοντας με την γόνδολα στο ξενοδοχείο και βλέποντας την πλαϊνή όχθη, σκέφτηκε πως αφού ο κινηματογράφος αναπαρήγαγε τα κινητά αντικείμενα θα μπορούσε να αναπαράγει και τ' ακίνητα αντικείμενα. Για πρώτη φορά ο φακός αποκτούσε κίνηση. Γυρίστηκαν εικόνες από τρένα, κρεμαστά βαγονέτα, αερόστατα, κλπ. Μέχρι περίπου το 1903, οι περισσότερες ταινίες έδειχναν θεαματικές τοποθεσίες ή αξιοπρόσεχτα συμβάντα. Επιτυχία είχε η ταινία «Ο ποτιστής ποτίζεται» (L'Arroseur arrose, 1895), που ήταν μια κωμική σκηνή στην οποία ένα αγόρι ξεγελάει έναν κηπουρό και τον καταφέρνει να καταβρέξει τον εαυτό του με μια μάνικα. Μετά την αρχική επιτυχία, οι κινηματογραφιστές έπρεπε να βρουν πιο σύνθετες και ενδιαφέρουσες μορφικές ποιότητες για να κρατήσουν το ενδιαφέρον του κοινού.

- **Βραβεία Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου.**

Τα Βραβεία Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου είναι τα σημαντικότερα κινηματογραφικά βραβεία σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Παρομοίως με τα Όσκαρ για τα βραβεία αποφασίζει μια ακαδημία, η Ευρωπαϊκή Ακαδημία Κινηματογράφου, γι' αυτό αποκαλούνται "Ευρωπαϊκά Όσκαρ". Οι βραβεύσεις περιορίζονται στο Ευρωπαϊκό σινεμά, με ταινίες, σκηνοθέτες και ηθοποιούς από τη γηραιά ήπειρο. Η αρχική τους ονομασία ήταν Βραβεία Felix αλλά σύντομα αλλάχτηκε σε European Film Awards. Βραβεία δίνονται σε πάνω από δέκα κατηγορίες με πιο σημαντικό αυτό της «Ταινίας της Χρονιάς». Άλλες κατηγορίες είναι: *Καλύτερη Κωμωδία, Καλύτερη Σκηνοθεσία, Καλύτερη Ηθοποιός, Καλύτερος Ηθοποιός, Καλύτερη Φωτογραφία, Καλύτερο Σενάριο, Καλύτερο Μοντάζ, Καλύτερη Καλλιτεχνική Διεύθυνση, Καλύτερος Ήχος, Καλύτερα Κοστούμια, Καλύτερη Μουσική, Καλύτερη Ταινία Κινουμένων Σχεδίων, Καλύτερο Ντοκιμαντέρ, Καλύτερη Ταινία Μικρού Μήκους, Ευρωπαϊκή Ανακάλυψη - Βραβείο FIPRESCI, Βραβείο Συμπαγωγής - Prix Eurimages, Βραβείο Κοινού, Τιμητικό Βραβείο, Βραβείο για τη συνεισφορά του στον παγκόσμιο κινηματογράφο.*

- Ελληνικός Κινηματογράφος

- Γενικά:

- Ο ελληνικός κινηματογράφος ξεκίνησε στις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, με μικρό αριθμό ταινιών μέχρι το 1940. Η άνθηση του άρχισε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, το 1950. Η χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου ήταν από το 1960 μέχρι το 1973. Από το 1974 μέχρι σήμερα η παραγωγή κυμαίνεται σε πολύ μικρότερο επίπεδο από ότι τις προηγούμενες δεκαετίες.

- Η πρώτη περίοδος.

- Η ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου αρχίζει το 1906. Το 1906 κινηματογραφείται μια μικρού μήκους ταινία των Ολυμπιακών αγώνων που διεξάχθηκαν τότε. Αυτή υπήρξε η πρώτη Ελληνική ταινία καθώς και η πρώτη ταινία με αθλητικό περιεχόμενο στο κόσμο. Το 1911 ο Κώστας Μπαχατώρης, παρουσίασε στην οθόνη, το κωμειδύλλιο του Περισιάδη "Γκόλφω", με πρωταγωνίστρια τη βεντέτα της εποχής Ολυμπία Δαμάσκου. Το 1912 ιδρύθηκε η πρώτη κινηματογραφική εταιρία, η Αθηνά Φιλμ και η πρώτη της ταινία ήταν ένα μικρό ντοκιμαντέρ γύρω από τη ζωή των νεαρών Ελλήνων πριγκίπων. Το 1916 ιδρύθηκε μία δεύτερη κινηματογραφική εταιρία, η Άστρ Φιλμς, που παρουσίασε την κωμωδία με τίτλο Η προίκα της Αννούλας. Ακολούθησαν τα χρόνια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, που σταμάτησαν την εξέλιξη του ελληνικού κινηματογράφου μέχρι και το 1920. Στην ίδια περίοδο έγιναν και τα πρώτα πολεμικά ντοκιμαντέρ του Γιώργου Προκοπίου. Τα μικρά αυτά φιλμ, αποτελούν τα μόνα κινηματογραφικά ντοκουμέντα που έχουμε από το Μικρασιατικό Πόλεμο. Το 1927 η Νταγκ Φιλμς παρουσιάζει τη πρώτη ταινία της που ήταν το «Έρως και κύματα», που αποτέλεσε σταθμό για τον ελληνικό κινηματογράφο, ο οποίος έκτοτε πραγματοποίησε αλματώδη εξέλιξη.

- **Ο Ελληνικός Κινηματογράφος την μεταπολεμική περίοδο.**

- Τα χρόνια του πολέμου και της κατοχής 1940-1944 δεν αφήνουν περιθώρια εξέλιξης στον ελληνικό κινηματογράφο, έδωσαν όμως το υλικό και τα θέματά τους στους σεναριογράφους και τους σκηνοθέτες του μεταπολέμου. Αξιοσημείωτη είναι η ίδρυση της **Φίνος Φιλμς** (1942). Μετά την απελευθέρωση, η κινηματογραφική παραγωγή ανεβαίνει. Οι εταιρίες παραγωγής γίνονται συνεχώς περισσότερες. Τη **Φίνος Φιλμς**, **Ανζερβός** και **Νοβάκ** ακολουθούν οι εταιρίες **Παρθενών**, **Μεσόγειος**, **Κώστας Καραγιάννης**, **Αφοί Καρατζόπουλοι**, **Χρ.Σπέντζος**. Οι προσπάθειες των εταιριών υπήρξαν φιλότιμες αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

- **Δεκαετία 1950 – 60.**

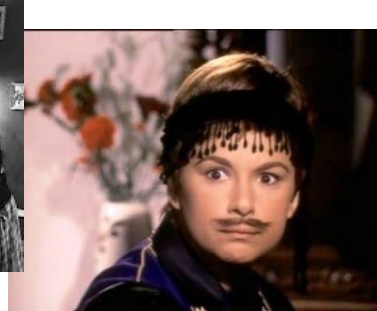
Ο Ελληνικός κινηματογράφος αυτήν την εποχή ευδοκimei. Νέοι ηθοποιοί, νέα είδη ταινιών, καταπληκτικοί σκηνοθέτες και μουσικοσυνθέτες κάνουν την εμφάνιση τους. Στη δεκαετία του 1950, ο ευρωπαϊκός τεχνικός εξοπλισμός αρχίζει να εμφανίζεται στα ελληνικά «στούντιο». Πρώτη η **Φίνος Φιλμς** έφερε το 1953 μηχανήματα οπτικής και ακουστικής εγγραφής ήχου. Τα λεγόμενα «στούντιο» είναι μεγάλες αποθήκες, κάποιο φουαγιέ θεάτρου ή κάποιος χώρος γηπέδου. Στο τέλος της δεκαετίας του 60' αρχίζουν να χτίζονται ειδικά κτίρια για κινηματογραφική χρήση. Τέτοια στούντιο ήταν : της **«Ανζερβός»**, το στούντιο **«Άλφα»**, το στούντιο **«Φάρος»** και το στούντιο της **«Φίνος Φιλμς»**, το οποίο ήταν το καλύτερα εξοπλισμένο ελληνικό στούντιο.

Η δεκαετία του '60 είναι η δεκαετία της ακμής του ελληνικού κινηματογράφου λόγω της πληθώρας των ταινιών που παράγονται (τριπλάσια παραγωγή σε σχέση με του '50), των βραβεύσεων και των αριθμητικών συγκρίσεων με διεθνείς παραγωγές για αυτό και ονομάστηκε " Η Χρυσή Εποχή του Ελληνικού Κινηματογράφου".

Χαρακτηριστικός σταθμός για την εποχή αυτή είναι η μετάβαση από τον ασπρόμαυρο στον έγχρωμο κινηματογράφο. Η πρώτη χρονολογικά έγχρωμη ελληνική ταινία είναι οι **"Πρωτεουσιάνικες περιπέτειες"** (1956).

- Επιτυχημένες - αντιπροσωπευτικές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου τη δεκαετία '50 - '60:

- «Ο Ηλίας του 16ου» (1958)
- «Τα κίτρινα γάντια» (1960)
- «Της κακομοίρας» (1963)
- «Ο Παπατρέχας» (1966)

- «Χτυποκάρδια στα θρανία» (1963)
- «Η αρχόντισσα και ο αλήτης» (1968)
- «Η νεραϊδα και το παλικάρι» (1969)
- «Μοντέρνα σταχτοπούτα» (1965)
- «Ο τρελός τα' χει 400» (1968)

- Δεκαετία 1970 – 80.

- Αντιπροσωπευτικές ταινίες της εποχής.

- «Ο άνθρωπος που γύρισε απ' τη ζέστη» (1972) Λάμπρος Κωνσταντάρας
- «Τον αράπη κι αν τον πλένεις το σαπούνι σου χαλάς» (1973) Κώστας Βουτσάς
- «Μία ελληνίδα στο χαρέμι» (1970) Ρένα Βλαχοπούλου
- «Ζητείται επειγόντως γαμπρός» (1971) Ρένα Βλαχοπούλου

- Το έπος της βιντεοκασέτας.

Αρχές της δεκαετίας του '80 και η Ελλάδα βαριέται. Μέχρι τη στιγμή που μπαίνει στο σπίτι ένα παράξενο μαύρο κουτί. Το λένε βίντεο και θεωρείται μεγάλη υπόθεση να κατέχει ένα. Οι μαμάδες σιδερώνουν τα πετσετάκια για να το βάλουν στην καλύτερη θέση στο σαλόνι. Οι μπαμπάδες και τα παιδιά τρέχουν να γραφτούν μέλη στις βιντεολέσχες. Αυτό που θα ακολουθούσε ήταν έξω από κάθε φαντασία και πέρα από κάθε περιγραφή.

- Τη δεκαετία του '80 οι κινηματογραφικές αίθουσες ήταν άδειες, η τηλεόραση δεν είχε τίποτα αξιόλογο και έκλεινε νωρίς, το βίντεο γινόταν μόδα, ανέβαινε ως αξία, πίστευες πως σου είναι απαραίτητο. Τα βιντεοκλάμπ ξεφύτρωναν παντού, ήταν τέτοια η ζήτηση που ακόμα και μίνι μάρκετ ή καταστήματα ηλεκτρικών ειδών δημιουργούσαν τμήματα βιντεοκασέτας. Αντιγράφοντας τους αμερικανούς σκέφτηκαν πως ίσως δεν ήταν άσχημη ιδέα να δημιουργήσουν ένα είδος νεανικής φαρσοκωμωδίας. Ταινίες τέτοιου είδους έσκιζαν διεθνώς.

- Χαρακτηριστικές ταινίες του '80.

- Βασικά Καλησπέρα σας
- Ρόδα, Τσάντα και Κοπάννα
- Έλα να Αγαπηθούμε Ντάρλινγκ

- Οι Μάγκες του Κατήφορου

- Στάθης Ψάλτης
- Πάνος Μιχαλόπουλος
- Σταμάτης Γαρδέλης

- Κώστας Τσάκωνας
- Νίκος Παπαναστασίου
- Στηβ Ντούζος

- Κορίτσια που Έκλεψαν Καρδιές

- Καίτη Φίνου
- Ελένη Φιλίνη
- Σοφία Αλιμπέρτη

- » Έφη Πίκουλα
- » Τέτα Ντούζου
- » Βίνα Ασίκη

- **Βραβεία ΕΑΚ.**
- Τα βραβεία ΕΑΚ ή αλλιώς Βραβεία Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου ιδρύθηκαν στην Αθήνα, στις 23 Νοεμβρίου του 2009 με στόχο να ενώσουν όλους τους κινηματογραφιστές όλων των δημιουργικών ειδικοτήτων, που διαμορφώνουν το κινηματογραφικό τοπίο της χώρας μας. Τα Βραβεία της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου αντικατέστησαν τα παλαιότερα και καταργηθέντα Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία Ποιότητας (αναφερόμενα και ως Κρατικά Βραβεία Ελληνικού Κινηματογράφου). Κεντρική δράση της ΕΑΚ είναι η ετήσια διοργάνωση και απονομή των Εθνικών Κινηματογραφικών Βραβείων. Βραβεία δίνονται σε πάνω από δέκα κατηγορίες, οι οποίες είναι: *Μεγάλη Μήκους Ταινίας Μυθοπλασίας, Μεγάλη Μήκους Ταινίας Τεκμηρίωσης (Ντοκιμαντέρ), Ταινίας Μικρού Μήκους, Σκηνοθεσίας, Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη, Σεναρίου, Α΄ Ανδρικού Ρόλου, Α΄ Γυναικείου Ρόλου, Β΄ Ανδρικού Ρόλου, Β΄ Γυναικείου Ρόλου, Φωτογραφίας, Μοντάζ, Πρωτότυπης Μουσικής, Σκηνογραφίας, Ενδυματολογίας, Ήχου, Μακιγιάζ, Ειδικών Εφέ και Κινηματογραφικής Καινοτομίας.* Η Ακαδημία προτείνει επίσης τη ταινία που θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα στα Βραβεία της Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου που είναι γνωστά ως «Όσκαρ».

- **Βραβείο Χορν – Μερκούρη.**
- Το βραβείο Χορν απονέμεται κάθε χρόνο προς έναν νέο ηθοποιό του θεάτρου, στη μνήμη του ηθοποιού Δημήτρη Χορν που έζησε από 1921 μέχρι το 1998. Το βραβείο είναι ο χρυσός σταυρός που φορούσε ο ηθοποιός, τον οποίο παραδίδει ο κάθε βραβευθείς στον επόμενο. Το βραβείο θεσπίστηκε από το Σταμάτη Φασουλή. Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι απόφοιτοι δραματικής σχολής ή να έχουν πρωτοεμφανιστεί επαγγελματικά, το πολύ πέντε χρόνια πριν από τη θεατρική περίοδο για την οποία τιμάται. Το αντίστοιχο βραβείο για τις γυναίκες, είναι το *Βραβείο Μελίνα Μερκούρη* που απονέμεται στη μνήμη της ηθοποιού Μελίνας Μερκούρης που έζησε από το 1920 μέχρι το 1994. Το βραβείο απονεμήθηκε για πρώτη φορά το Μάρτιο του 2007, για το έτος 2006. Κατά την απονομή, η προηγούμενη βραβευθείσα καρφίτσωνει στη νέα κάτοχο του βραβείου την "καρφίτσα της Μελίνας".

ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ

- Γενικά:

- Τα κινούμενα σχέδια είναι ταινίες, στις οποίες πρωταγωνιστούν ζωγραφιστές φιγούρες αντί των ηθοποιών που πρωταγωνιστούν στις κανονικές ταινίες. Οι ήρωες των κινουμένων σχεδίων είναι συνήθως ζώα ή φανταστικά πλάσματα με αστεία μορφή. Μιλούν και συμπεριφέρονται σαν άνθρωποι. Η δημιουργία των ταινιών αυτών βασίζεται, όπως και ο κινηματογράφος στο μεταίσθημα, με την χρήση της τεχνικής Animation. Αρχικά οι σκηνές της ταινίας ζωγραφίζονται ξεχωριστά η καθεμία. Για να δημιουργηθεί ένα κινούμενο σχέδιο, τα αρχικά σκίτσα ζωγραφίζονται σε διάφανες επιφάνειες και μετά ξανά ζωγραφίζονται. Κάθε σχέδιο διαφέρει ελάχιστα από το προηγούμενο. Τα σχέδια φωτογραφίζονται με τη σειρά και δημιουργείται ένα ενιαίο φιλμ. Όταν το φιλμ προβάλλεται με ταχύτητα (24 εικόνες το δευτερόλεπτο), οι φιγούρες των σχεδίων δίνουν την ψευδαίσθηση της κίνησης. Η διαδικασία αυτή τελειοποιήθηκε την δεκαετία 1920-1930 στα στούντιο Ντίσνεϊ στις ΗΠΑ.

- Animation

- Animation ονομάζεται ο όρος εμπυχωτική κινούμενη εικόνα ή η ταχεία προβολή μιας σειράς από εικόνες ή θέσεων ενός μοντέλου, έτσι ώστε να δημιουργείται η ψευδαίσθηση της κίνησης. Είναι μία οπτική οφθαλμαπάτη της κίνησης και αυτό εξαιτίας του φαινομένου της διατήρησης της εικόνας στο μάτι επί 1/12 του δευτερολέπτου. Η κίνηση μπορεί να παρουσιαστεί με πολλούς τρόπους. Η πιο διαδεδομένη μέθοδος απεικόνισης της κινούμενης εικόνας αποτελείται από ένα βίντεο ή ένα κινούμενο σχέδιο.

- **Ιστορική Αναδρομή.**
- Η πρώτη κινηματογραφική απόπειρα καταγραφής κινουμένων σχεδίων, χρονολογείται το 1900, όταν ο Στιούαρτ Μπλάκτον (J. Stuart Blackton), παρουσίασε το φιλμ «The enchanted drawing», ενώ η επόμενη προσπάθειά του ήταν το «Humorous phases of funny faces» (1906). Η πρώτη επιτυχής ταινία κινουμένων σχεδίων γυρίστηκε από τον Σ. Μπλάκτον το 1907. Η Γουόλτ Ντίσνεϊ (Walt Disney) εισήγαγε πρώτη τον συγχρονισμένο ήχο στα κινούμενα σχέδια και τα ανέδειξε σε αληθινή τέχνη. Στις 30 Ιουλίου του 1932, η Ντίσνεϊ θα παρουσιάσει το πρώτο εμπορικό έγχρωμο φιλμ κινουμένων σχεδίων, με τίτλο «Flowers and trees». Το 1937 η Γουόλτ Ντίσνεϊ γύρισε την Χιονάτη και τους επτά νάνους. Ήταν η πρώτη ταινία κινουμένων σχεδίων μεγάλου μήκους. Χρειαζόταν 24 διαφορετικά σκίτσα για να αποδοθεί η σκηνή κίνησης, διάρκειας ενός δευτερολέπτου. Φανταστείτε λοιπόν πόσα σκίτσα σχεδιάστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για την δημιουργία αυτής της ταινίας διάρκειας 85 λεπτών.
- **Τα κινούμενα σχέδια στην Ελλάδα.**
- Στην Ελλάδα, η πρώτη απόπειρα δημιουργίας ταινίας τύπου Μίκυ Μάους όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται και καταγράφεται στην ιταλοκρατούμενη Σίφνο το 1942 από τον Σταμάτη Πολενάκη και είχε τίτλο «Ο Ντούτσε αφηγείται». Είναι η πρώτη ταινία κινουμένων σχεδίων με την ιδιόμορφη τεχνική «papier de coupe». Ο Σταμάτης Πολενάκης έκανε τα σχέδια στη Σίφνο το 1942, στη διάρκεια της ιταλικής Κατοχής. Τα γυρίσματα στην Τρικέζα έγιναν το 1945, σε συνεργασία με τους Πρόδρομο Μεραβίδη και Παναγιώτη Παπαδούκα. Το φιλμ ανακαλύφθηκε το 1980.

- Τα διασημότερα και πιο επιτυχείς κινούμενα σχέδια.

- 1) Η Χιονάτη και οι επτά νάνοι.

- Η πρώτη ταινία της Walt Disney ήταν αυτή της Χιονάτης, η οποία πήρε το όνομα της λόγω του κατάλευκου δέρματος της και των επτά μικρών φίλων της. Η ιστορία είναι γνώστη για την κακιά μάγισσα/βασίλισσα που ζηλεύει την Χιονάτη λόγω της ομορφιάς της και την δηλητηριάζει με ένα μαγεμένο μήλο.

- 2) Πινόκιο.

- Η υπέροχη αυτή ιστορία ενός ξύλινου αγοριού του οποίου η μύτη μεγαλώνει κάθε φορά που λέει ψέματα αξίζει να την λατρέψεις μόνο και μόνο για την προσπάθεια της μαριονέτας να αποδείξει ότι αξίζει να γίνει ένα αληθινό αγόρι.

- 3) Η Φαντασία.

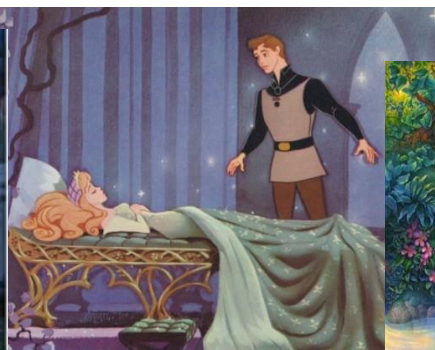
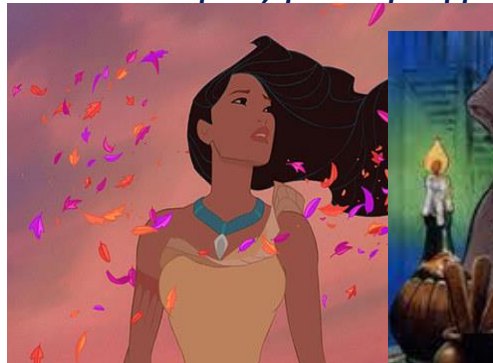
- Πρόκειται για μία αριστουργηματική ταινία χωρίς διαλόγους, με τον Mickey Mouse στο ρόλο ενός μάγου. Ίσως είναι το μόνο έργο που εξαιτίας του θα σου αρέσει η κλασική μουσική.

- 4) Η Σταχτοπούτα.

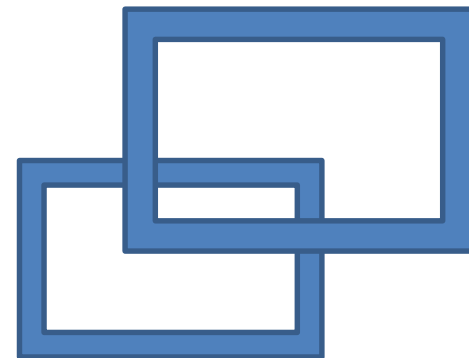
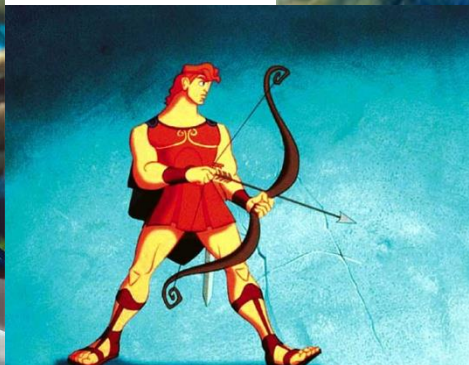
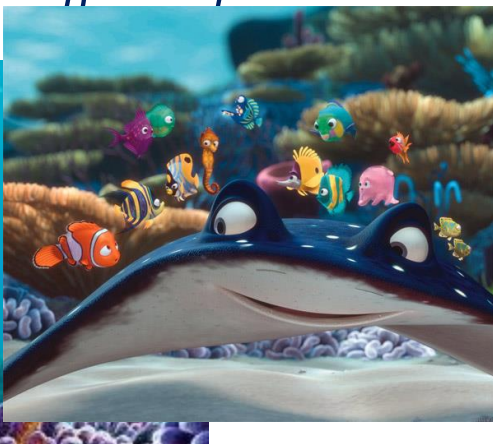
- Η Σταχτοπούτα, είναι ένα κορίτσι που καθαρίζει το σπίτι κακοποιείτε ψυχολογικά από την μητριά της και κοιμάται σε ένα χαλάκι μπροστά στο τζάκι. Το παραμύθι επιστρατεύει κολοκύθες, ποντικάκια, νεράιδες και ξεχασμένα γοβάκια προκειμένου να εκπληρωθεί το όνειρο μια κοπέλας πριν τα μεσάνυχτα.

- 5) Η Αλίκη στην Χώρα των Θαυμάτων.
- Η Τρίτη ηρωίδα της Walt Disney, η Αλίκη μεταφέρεται μέσο μίας τρύπας στην μαγευτική Χώρα των Θαυμάτων. Ο νέος κόσμος της με τον Τρελοκαπελά, τον γάτο και την Μοχθηρή Κόκκινη Βασίλισσα είναι γεμάτος χρώματα και μέρη ονειρεμένα.
- 6) Ο Πήτερ Παν και η Χώρα του Ποτέ.
- Γουέντι, Πήτερ Πάν, Κάπτεν Χουκ, Τίνκερμπελ και Χώρα του Ποτέ είναι όλοι εκείνοι/εκείνα με τους οποίους πρέπει να κάνεις παρέα αν δεν θες να μεγαλώσεις. Πίσω στο 1953 η Walt Disney ήξερε το μυστικό για να μένεις πάντα παιδί και να πετάς με μια μαγική χρυσόσκονη.
- 7) Η Λαίδη και ο Αλήτης.
- Μια καλοαναθρεμμένη Cocker Spaniel ερωτεύεται έναν σκύλο του δρόμου, έναν αλήτη. Η απαγορευμένη αγάπη αυτών των δύο τετράποδων του 1955, θα συγκινήσει εσένα, τα παιδιά και τα σκυλιά του σήμερα.
- 8) Η Ωραία Κοιμωμένη.
- Η Ωραία Κοιμωμένη αγγίζει το αδράχτι και πέφτει σε βαθύ ύπνο. Μόνο το φιλί ενός πρίγκιπα και της αληθινής αγάπης μπορεί να την σώσει.
- 9) Ποκαχόντας.
- Βασισμένο σε αληθινή ιστορία αυτό το δημιούργημα σε συνεπαίρνει με την αύρα του. Μια ταινία με πάνω από 200 χιλιάδες θεατές στην πρεμιέρα της. Υπέροχη ιστορία, δύο κόσμοι, μια πραγματική αγάπη.

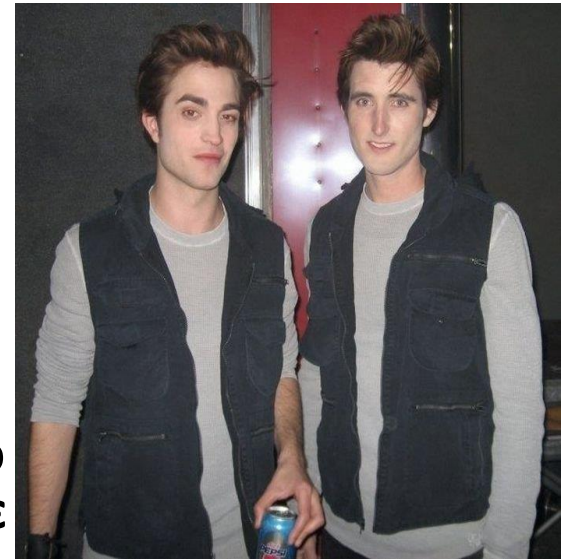
- 10) Ηρακλής.
- Μια ταινία με μπόλικο ελληνικό στοιχείο. Ο θρυλικός Ηρακλής και οι άθλοι του, μια πρωτότυπη μίξη χολιγουντιανού χιούμορ και της ελληνικής μυθολογίας.
- 11) Ψάχνοντας τον Νέμο.
- Η ιστορία ενός ψάρι κλόουν εν ονόματι Νέμο μπλέκει σε απίστευτες περιπέτειες όταν αιχμαλωτίζεται από ψαράδες. Η αναζήτηση του από τον πατέρα του, τον οδηγεί σε μια απίστευτη περιπέτεια. Ένα πραγματικό αριστούργημα.

Κινηματογραφικά μέσα

Κασκαντέρ

- Ποιος είναι και με τι ασχολείται; Η εργασία του κασκαντέρ είναι να αντικαθιστούν τον ηθοποιό στις επικίνδυνες σκηνές των ταινιών.
- Ποια είναι τα καθήκοντα του; Κάνει άλματα από ψηλά κτίρια, οδηγεί αυτοκίνητο/μοτοσυκλέτα σε μεγάλες ταχύτητες, προσκρούει σε διάφορα εμπόδια, κάνει ακροβατικά με άλογα, τρένα και αεροπλάνα, εκπαιδεύει και επιβλέπει αρχάριους κασκαντέρ, εκπαιδεύεται καθημερινά.
- Που εργάζεται και υπό ποιες συνθήκες; Σε εσωτερικούς, εξωτερικούς χώρους και κάτω από το νερό.
- Τι εργαλεία/ εξοπλισμό χρησιμοποιεί; Προστατευτικά ρούχα και εξοπλισμό (προστατευτικά κράνη κτλ) και εξοπλισμό για καλή απόδοση.

Μουσική και κινηματογράφος

- Στα πρώτα βήματα του κινηματογράφου, τέλος 19ου – αρχές 20ού αι., η μουσική, έχοντας ήδη βαθιά σχέση με τα θεάματα που προηγήθηκαν (μελόδραμα, μουσικό θέατρο), συνεχίζει να προσφέρει τις υπηρεσίες της συνοδεύοντας τις κινούμενες με μηχανικό τρόπο φωτογραφικές εικόνες. Η μουσική συνοδεία από πιανίστα, ορχήστρα ή κάποιο μηχανικό μέσο, αποτελούσε μάλλον στοιχείο της προβολής παρά μέρος της ταινίας. Τα ποικίλα προγράμματα από μελωδίες, τραγούδια, αποσπάσματα κλασικών έργων ή οτιδήποτε ήταν διαθέσιμο την εποχή αυτή, αντικαθίστανται σταδιακά από ειδικά για κάθε ταινία διαμορφωμένα προγράμματα ή πρωτότυπες συνθέσεις. Δεν είναι σαφές σε ποιο ακριβώς χρονικό σημείο η «μουσική στον κινηματογράφο» έγινε «μουσική για τον κινηματογράφο». Η περίοδος που ο βωβός κινηματογράφος μετατρέπεται σε ομιλούντα είναι αποκαλυπτική για τις αισθητικές αναζητήσεις και τα τεχνολογικά επιτεύγματα που θα αξιοποιηθούν δημιουργικά στη συνέχεια.

Βασικές αρχές ήχου- sample rate (συχνότητα δειγμάτων, 48kHz, 44.1kHz), bit depth (πόση πληροφορία έχει ο ήχος, 16 ή 24 BIT

Ο ήχος:

συμπληρώνει την εικόνα

απευθύνεται στο συναίσθημα

Βασικά στοιχεία ηχητικής μπάντας: Διάλογος, ατμόσφαιρα, ηχητικά εφέ, μουσική.

Έλεγχος εξοπλισμού

Έλεγχος πεδίου- τι μπορείς να κάνεις για να μειώσεις εξωτερικούς θορύβους.

Τοποθέτηση και χρήση μικροφώνου και boom (ή ...σκουπόξυλου Προσοχή στην ένταση-levels ήχου

Σωστή χρήση κλακέτας, όπου χρειάζεται.

Χρήση sound report. Γράφουμε ήχους και ατμόσφαιρα από κάθε χώρο γυρίσματος, για μελλοντική χρήση στο μοντάζ

- **Σχεδιαστής ήχου**

Ο Σχεδιαστής Ήχου είναι υπεύθυνος για το σχεδιασμό της ηχητικής αρχιτεκτονικής μιας κινηματογραφικής ταινίας. Έχει την ευθύνη για την παραγωγή των ήχων και των ειδικών ηχητικών εφέ καθώς επίσης για την μίξη τους με την πρόζα και τη μουσική σε συνεργασία με τον ηχολήπτη και τον μοντέρ της ταινίας. Συχνά ο σχεδιασμός των ήχων ξεκινάει από το σενάριο και ολοκληρώνεται κατά την διαδικασία του post-production

- **Ηχολήπτης**

Ο Ηχολήπτης είναι υπεύθυνος για την καλλιτεχνική και τεχνική ποιότητα των ηχητικών εγγραφών, τόσο στις εσωτερικές όσο και στις εξωτερικές λήψεις, και γενικά για την καλή λειτουργία των συσκευών εγγραφών ήχου, τις οποίες χρησιμοποιεί ο ίδιος.

- Ο Σκηνοθέτης είναι ο σημαντικότερος καλλιτεχνικός παράγοντας στη διαδικασία ολοκλήρωσης μιας κινηματογραφικής ή τηλεοπτικής παραγωγής.

Συγκεκριμένα είναι υπεύθυνος:για την μετατροπή του σεναρίου, της ιδέας ή της είδησης σε εικόνες και ήχους, ούτως ώστε να επιτυγχάνεται το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. συνεργάζεται με το Διευθυντή Παραγωγής και συμμετέχει στο προπαρασκευαστικό στάδιο της παραγωγής, όπου δίνει τις εντολές και κατευθύνσεις για την καλύτερη προετοιμασία του γυρίσματος. Κατευθύνει στο γύρισμα όλους τους συντελεστές(καλλιτέχνες και τεχνικούς) και προΐσταται όλων των διαδικασιών που απαιτούνται για την ολοκλήρωση ενός άρτια τεχνικά και καλλιτεχνικά γυρίσματος.συμμετέχει στην διαδικασία του μοντάζ και προβαίνει σε όλες τις τεχνικές επεξεργασίες που απαιτούνται και έχει το τελευταίο λόγο και την ευθύνη για το τεχνικό και καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

- **Διευθυντής Παραγωγής**

Ο Διευθυντής Παραγωγής είναι ο βασικός οργανωτικός και διοικητικός συνεργάτης του Σκηνοθέτη και της Παραγωγής εν γένει, από την έναρξη της προετοιμασίας ως την ολοκλήρωση της κινηματογραφικής ή τηλεοπτικής παραγωγής.

Είναι υπεύθυνος και έχει τη μέριμνα κυρίως:

- α. για την κατάρτιση και εκτέλεση: του προϋπολογισμού σύμφωνα με το σενάριο,
- β. για την έγκαιρη λήψη κάθε είδους διοικητικών ή άλλων αδειών και διευκολύνσεων.
- δ. για την έγκαιρη παρουσία των εργαζομένων ή των μηχανημάτων στους χώρους εργασίας.
- ε. για την επίλυση προβλημάτων ή άλλων δυσκολιών που προκύπτουν στο γύρισμα.

Σταδια παραγωγής

A. **Ανάπτυξη - Σενάριο:** Οι πρώτες ιδέες για μια ταινία εμφανίζονται ή τα δικαιώματα για μια διασκευή αγοράζονται ή ένα κοινωνικό θέμα δίνει το ερέθισμα για τη δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ.

Τι είναι το σενάριο.

A. Η τέχνη τού να σκέφτεσαι με εικόνες. Ένα προσχέδιο της τελικής ταινίας.

Στο σενάριο δεν περιγράφονται συναισθήματα. Η διαφορά μιας ταινίας από ένα μυθιστόρημα π.χ. είναι ότι δεν μπορείς να περιγράψεις τι σκέφτεται ένας ήρωας, μπορείς να το δεις αυτό μέσα από τις πράξεις του/της. Χάνει μεν σε εσωτερικότητα, αλλά κερδίζει σε ζωντάνια και αληθοφάνεια. **Πρέπει να σκεπτόμαστε με εικόνες. Γενικά τα σενάρια, είναι βαρετά και πρέπει να είναι βαρετά....**

B. **Προ-παραγωγή:** Προετοιμασία της ταινίας. Συνεργείο, ακρόαση ηθοποιών, ρεπεράζ (εύρεση χώρων για τα γυρίσματα), σχεδιασμός και κατασκευή σκηνικών και κοστούμιών, πρόβες.

Γ. **Παραγωγή:** Γυρίσματα.

Δ. **Μετα-παραγωγή:** Μοντάζ, σχεδιασμός ήχου, μουσική, μιξάζ, ειδικά εφέ, τίτλοι. Η τελική ταινία προκύπτει.

E. **Διανομή:** Ποια είναι η διαδρομή μια κινηματογραφικής ταινίας.

- - Κινηματογραφική αίθουσα
- - Κινηματογραφικά Φεστιβάλ
- - DVD-VOD
- - Τηλεόραση
- - Internet

Ψηφιακά μέσα- Κάμερες

- **Ψηφιακά μέσα- Κάμερες**
- Κάμερα Κινητού
- Κάμερα φωτογραφικής
- Κάμερα mini DV
- Κάμερα HDV
- Κάμερα High Definition HDSLRs κλπ.
- Προγράμματα μοντάζ. Final Cut Pro, Premiere, Moviemaker, Sony Vegas, κλπ.
- **Βασικά κάμερας (φακός- σώμα - εγγραφικό μέσο).**
- **Εστιακή απόσταση (απόσταση από το κέντρο του φακού μέχρι το σένσορα της κάμερας). Το μέγεθος του φακού (ευρυγώνιος, κανονικός, τηλεφακός) καθορίζει το κάδρο, το βάθος πεδίου και την παραμόρφωση του αντικειμένου.**
- **Διάφραγμα- Aperture (πόσο ανοικτός είναι ο φακός και πόσο φως επιτρέπει να μπει). Καθορίζει τη φωτεινότητα του αντικειμένου και το βάθος πεδίου.**
- **Shutter-Ταχύτητα φωτοφράχτη –Καθορίζει την ταχύτητα καταγραφής των εικόνων ανά δευτερόλεπτο.**
- **White Balance- Θερμοκρασία χρώματος- το λευκό ως σημείο αναφοράς.**
- **ISO -Ευαισθησία σένσορα στην πρόσληψη κινηματογραφικής εικόνας.**
- **Βάθος πεδίου (η απόσταση ανάμεσα στο κοντινότερο και το μακρύτερο αντικείμενο από το σημείο που εστιάζουμε τα οποία μπορούν να καταγραφούν καθαρά).**
 - **Focus (το επίπεδο στο οποίο οι γραμμές των αντικειμένων φαίνονται καθαρά).**
- **Τμήμα Κάμερας**
- 1. Κάμερα (miniDV, HDV, HD) ή φωτογραφική με δυνατότητα εγγραφής βίντεο -μόνο HDSLR
- 2. Τριπόδι
- 3. Εγγραφικά μέσα (κασέτες, DVD, Card Flash, κλπ, ανάλογα με την κάμερα)
- 4. Μπαταρία και φορτιστής κάμερας.
- 5. Φακοί κάμερας ή φωτογραφικής (προαιρετικά, αν υπάρχουν)
- 6. Κλακέτα
- 7. Μόνιτορ ή μικρή τηλεόραση...

Ειδικά εφε στην ταινία Avatar 101

- Το Avatar είναι η νέα ταινία του James Cameron, η οποία φημολογείται ότι κόστισε 300 εκ. δολάρια. Αποτελείται στο 60% απο γραφικά υπολογιστών και στο 40% από πραγματικά γυρίσματα με ηθοποιούς και μινιατούρες, για τα οποία ο ίδιος ο σκηνοθέτης είπε "Ιδανικά στο τέλος της ημέρας το κοινό δεν θα μπορεί να ξεχωρίσει το ένα από το άλλο".
- Την ταινία την επινόησε το 1994, γράφοντας ένα σενάριο 114 σελίδων. Θα ξεκίναγε μετά την ολοκλήρωση της ταινίας Titanic με ημερομηνία προβολής το 1999. Δυστυχώς όμως τεχνολογικά δεν μπορούσε ακόμα να υλοποιηθεί και έτσι το έβαλε κυριολεκτικά στο συρτάρι. 12 χρόνια αργότερα το έβγαλε, το ξεσκόνισε και, έχοντας πια την τεχνολογία, άρχισε να το υλοποιεί. Το μεγαλύτερο κομμάτι του προϋπολογισμού της ταινίας αφιερώθηκε στα εφέ και σε πρωτοποριακές μεθόδους τρισδιάστατων γραφικών για την παραγωγή μιας ταινίας που καταφέρνει να εισάγει πραγματικές λήψεις σε ένα εικονικό περιβάλλον. Οι λήψεις ξεκίνησαν τον Απρίλιο του 2007 στο Λος Άντζελες και στη Νέα Ζηλανδία.

Καινοτομίες στην στερεοσκοπική λήψη 3D

- Καινοτομίες στην στερεοσκοπική λήψη 3D
Η ταινία εκδόθηκε για 2D (κανονική προβολή σινεμά), 3D (στερεοσκοπική 3D προβολή με γυαλιά Real-D, Dolby 3D και άλλα 3D formats σαν και αυτές που παίζουν σε ορισμένες αίθουσες στην Αθήνα) και σε IMAX3D (στερεοσκοπική προβολή για θέατρα εικονικής πραγματικότητας με ημι-κυλινδρική οθόνη). Αν και συμφωνήθηκε να γυριστεί η 3D έκδοση στα παραδοσιακά 24 καρέ ανά δευτερόλεπτο (fps -frame per second), ο Cameron ήταν της γνώμης ότι οι 3D εκδόσεις χρειάζονται πιο ψηλή συχνότητα για αποφυγή αλλοίωσης της εικόνας σε γρήγορες εναλλαγές (ghosting/strobing effect). Ας σημειώσουμε ότι παραγωγές 3D σε στερεοσκοπικά θέατρα εικονικής πραγματικότητας (όπως στον "Ελληνικό Κόσμο" του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού εδώ στην Αθήνα) παραδοσιακά τρέχουν με τουλάχιστον 30 fps, οπότε ο Cameron είχε απόλυτο δίκιο. Ίσως μελλοντικά να υπάρξει ειδική μεταχείριση για 3D ταινίες και στο σινεμά.
Η παραγωγή 3D ταινιών χρειάζεται εξειδικευμένο εξοπλισμό, αφού κάθε καρέ αποτελείται όχι από 1, αλλά από 2 εικόνες, οι οποίες στο τελικό στάδιο πολυπλέκονται, προβάλλονται ταυτόχρονα στην οθόνη και μπορούν να βλέπονται σωστά μόνο με τα ειδικά γυαλιά που μοιράζουν στα σινεμά. Ο Cameron μαζί με τον Vince Pace ανέπτυξαν το Fusion Camera System (aka Reality Camera System 1, το οποίο τώρα έχει την εμπορική ονομασία Pace Fusion 3D), για καταγραφή στερεοσκοπικού περιεχομένου σε High Definition (HD) μορφή αποτελούμενο από 2 Sony HDC-F950 HD κάμερες.
- Η στερεοσκοπική κάμερα του Cameron.
- Από τον Αύγουστο του 2007 η Weta Digital (Νέα Ζηλανδία) και η Framestore (London UK) είχαν αναλάβει την δημιουργία των εικονικών σκηνικών και χαρακτήρων. Παραλάμβαναν τις ερμηνείες των ηθοποιών σε καρέ με πράσινο φόντο και εισήγαγαν τα εικονικά σκηνικά. Μόνο που σε αυτή την περίπτωση, λόγω της στερεοσκοπίας, έπρεπε να χειριστούν 2 ροές εικόνων, με αποτέλεσμα τα παραδοσιακά εργαλεία λογισμικού να μην τους καλύπτουν. Για αυτό δημιουργήθηκε ένα ειδικό λογισμικό, το Occula από τη εταιρία λογισμικού The Foundry.

Ψηφιακή καταγραφή ερμηνείας του ηθοποιού

Η ερμηνεία των ηθοποιών καταγραφόταν ψηφιακά και ύστερα μεταφερόταν στους εικονικούς χαρακτήρες. Δηλαδή δεν ήταν μια κλασική ταινία κινουμένων σχεδίων από Υπολογιστή, αλλά μια ψηφιακή καταγραφή της πραγματικής ερμηνείας των ηθοποιών. Σκοπός όμως δεν ήταν μόνο η καταγραφή της κίνησης, αλλά και του συναισθήματος. "You don't just want the motion but the Emotion", είπε ο ίδιος ο Cameron σε μια συνέντευξη. Οι ηθοποιοί δεν έκαναν απλά τα φωνητικά, τα οποία μετά θα παραλάμβαναν τα studios, δημιουργώντας μια ταινία με εικονικά σκηνικά και κινήσεις χαρακτήρων εξολοκλήρου φτιαγμένες σε Υπολογιστές. Αντίθετα, οι ηθοποιοί έπρεπε να τρέξουν, να παλέψουν και να ερμηνεύσουν όλες τις σκηνές που βλέπουμε στην ταινία.

Για να γίνει αυτή η καταγραφή της κίνησης, ο κάθε ηθοποιός έπρεπε να φοράει μια ειδική στολή με markers. Δηλαδή, με μικροσκοπικές συσκευές που ήταν κολλημένες πάνω στη στολή και επέτρεπαν σε ειδικές κάμερες εντοπισμού να καταγράψουν την κίνηση και να την εφαρμόσουν σε ένα ψηφιακό σκελετό. Από τον σκελετό αυτό, η κίνηση μπορούσε να μεταφερθεί σε οποιονδήποτε εικονικό χαρακτήρα. Το σύστημα που χρησιμοποιήθηκε για την καταγραφή, ήταν το επωνομαζόμενο "Volume", το οποίο είχε χρησιμοποιηθεί παλιότερα από τους Peter Jackson και Steven Spielberg. Το "Volume" είναι ένα σύστημα που αποτελείται από μια τεράστια σκηνή και σωρεία από κάμερες που μπορούν να καταγράψουν ψηφιακά ακόμα και την πιο παραμικρή κίνηση μέσα σε αυτό.

- Η ειδική στολή για την καταγραφή των κινήσεων.
- Η ίδια διαδικασία ακολουθήθηκε και για την καταγραφή όλων των κινουμένων στοιχείων στην ταινία, όπως άλογα και αεροπλάνα (εφάρμοσαν markers πάνω σε άλογα αλλά και σε μοντελοποιημένα αεροπλάνα που τα κινούσαν με το χέρι). Για τις σκηνές όπου χρειαζόταν ο εικονικός χαρακτήρας να οδηγεί τα τέρατα- δράκους τους Banshee, καταγραφόταν αρχικά η κίνηση ενός μοντελοποιημένου δράκου μέσω του "Volume". Ύστερα φτιαχνόταν ένα μοντέλο του δράκου με μηχανική κίνηση σε πραγματικό μέγεθος, το οποίο υποχρεώνονταν οι ηθοποιοί να οδηγούν και να κάνουν όλες τις σχετικές ερμηνείες τους πάνω σε αυτό. Το αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν όλες οι σκηνές κίνησης να δείχνουν απόλυτα φυσικές.

ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΗΧΟΣ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

- Ο κινηματογράφος μαζί με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση χρησιμοποιούσαν μέχρι πρόσφατα και χρησιμοποιούν ακόμη σε μεγάλο ποσοστό τον αναλογικό ήχο. Αυτή η καθυστέρηση, οφείλεται, από τη μια, στο γνωστό σκεπτικισμό των επαγγελματιών, από την άλλη όμως είναι αρκετά πολύπλοκη και ακριβή η προσαρμογή όλων των μηχανημάτων μιας τόσο μεγάλης παραγωγής οπτικοακουστικών προϊόντων. Και χρειάζεται χρόνος.

Στον κινηματογράφο, η ψηφιακή εγγραφή του ήχου στη διάρκεια του γυρίσματος ή στο στάδιο του μοντάζ και του μιξάζ έχει κερδίσει έδαφος εδώ και πολύ καιρό ακόμη και στην Ελλάδα. Το κόστος του δεν είναι μεγάλο και τ'αποτελέσματα έχουν αρκετό ενδιαφέρον. Υπάρχουν "παντρέματα" αναλογικού ήχου, π.χ της πρόζας, με μουσική γραμμένη ψηφιακά και ψηφιακά ηχητικά εφέ με ήχους αναλογικούς βροχής, αέρα ...

Το πρόβλημα ήταν και παραμένει στο στάδιο της τελικής κόπιας, αυτής δηλαδή που θα βγει στην αίθουσα. Η κόπια που φτάνει στους κινηματογράφους έχει τον ήχο εγγεγραμμένο στο ένα της άκρο και είναι οπτικός. Ο οπτικός αναλογικός ήχος ήταν μέχρι πρότινος αξεπέραστος. Η μαγνητική επίστρωση, όντας πανάκριβη και λίαν ευαίσθητη, δεν κέρδισε την μαζική παραγωγή ταινιών στο εμπορικό format των 35mm. Χρησιμοποιήθηκε μόνο στις ακριβές υπερπαραγωγές των 70mm, και ελάχιστοι τυχεροί κατάφεραν να απολαύσουν τον υπέροχο ήχο της στις μετρημένες στα δάχτυλα επανδρωμένες με αυτό το σύστημα κινηματογραφικές αίθουσες. Έτσι, οι άνθρωποι του κινηματογράφου ζουν εδώ και χρόνια με τον εφιάλτη του οπτικού αναλογικού ήχου, τις εγγενείς δυσκολίες και περιορισμούς που έθετε το ίδιο το υλικό: φθορά από τη χρήση, δημιουργία ενοχλητικού βόμβου που κουράζει τον ακροατή, περιορισμοί της έντασης... Στην καλύτερη περίπτωση (αυτής του Dolby) υπάρχουν ακόμη περιορισμοί στη χρήση των καναλιών ήχου λόγω της κωδικοποίησης 4:2:4.

Ο κινηματογράφος μαζί με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση χρησιμοποιούσαν μέχρι πρόσφατα και χρησιμοποιούν ακόμη σε μεγάλο ποσοστό τον αναλογικό ήχο. Αυτή η καθυστέρηση, οφείλεται, από τη μια, στο γνωστό σκεπτικισμό των επαγγελματιών, από την άλλη όμως είναι αρκετά πολύπλοκη και ακριβή η προσαρμογή όλων των μηχανημάτων μιας τόσο μεγάλης παραγωγής οπτικοακουστικών προϊόντων. Και χρειάζεται χρόνος.

Στον κινηματογράφο, η ψηφιακή εγγραφή του ήχου στη διάρκεια του γυρίσματος ή στο στάδιο του μοντάζ και του μιξάζ έχει κερδίσει έδαφος εδώ και πολύ καιρό ακόμη και στην Ελλάδα. Το κόστος του δεν είναι μεγάλο και τ'αποτελέσματα έχουν αρκετό ενδιαφέρον. Υπάρχουν "παντρέματα" αναλογικού ήχου, π.χ της πρόζας, με μουσική γραμμένη ψηφιακά και ψηφιακά ηχητικά εφέ με ήχους αναλογικούς βροχής, αέρα ...

Το πρόβλημα ήταν και παραμένει στο στάδιο της τελικής κόπιας, αυτής δηλαδή που θα βγει στην αίθουσα. Η κόπια που φτάνει στους κινηματογράφους έχει τον ήχο εγγεγραμμένο στο ένα της άκρο και είναι οπτικός. Ο οπτικός αναλογικός ήχος ήταν μέχρι πρότινος αξεπέραστος. Η μαγνητική επίστρωση, όντας πανάκριβη και λίαν ευαίσθητη, δεν κέρδισε την μαζική παραγωγή ταινιών στο εμπορικό format των 35mm. Χρησιμοποιήθηκε μόνο στις ακριβές υπερπαραγωγές των 70mm, και ελάχιστοι τυχεροί κατάφεραν να απολαύσουν τον υπέροχο ήχο της στις μετρημένες στα δάχτυλα επανδρωμένες με αυτό το σύστημα κινηματογραφικές αίθουσες. Έτσι, οι άνθρωποι του κινηματογράφου ζουν εδώ και χρόνια με τον εφιάλτη του οπτικού αναλογικού ήχου, τις εγγενείς δυσκολίες και περιορισμούς που έθετε το ίδιο το υλικό: φθορά από τη χρήση, δημιουργία ενοχλητικού βόμβου που κουράζει τον ακροατή, περιορισμοί της έντασης... Στην καλύτερη περίπτωση (αυτής του Dolby) υπάρχουν ακόμη περιορισμοί στη χρήση των καναλιών ήχου λόγω της κωδικοποίησης 4:2:4.

Μέσα στα χρόνια, μετά το '50 κυρίως, όπου οι αισθητικές αναζητήσεις των κινηματογραφιστών απλώθηκαν και στον τομέα του ήχου, η έλλειψη εκφραστικών δυνατοτήτων που οφειλόταν καθαρά σε τεχνικά προβλήματα και κυρίως στις περιορισμένες αντοχές του οπτικού, απογοήτευαν οικτρά μιξέρ και σκηνοθέτες που ήταν ευχαριστημένοι από την μίξη στο μαγνητικό. Όλα αυτά προκάλεσαν κάποια βήματα, έστω δειλά ή ακόμη και αποτυχημένα προς τη κατεύθυνση αντικατάστασης του οπτικού υλικού με κάποιο άλλο.

Ο ψηφιακός ήχος ήταν η λύση που θα μπορούσε να απελευθερώσει τη καλλιτεχνική έκφραση και να δημιουργήσει έναν κινηματογραφικό ήχο ισάξιο σε ποιότητα ή τουλάχιστον έντιμα ανταγωνιστικό προς τον οικιακό, των Hi-fi.